

NECMEDDİN ERİŞEN

TÜRKİYEDE ALTINCI FİLO HADİSELERİ VE

GERÇEK EMPERYALİZM

2003
SA
8072

MÜCADELE BİRLİĞİ

Türkiyede Altıncı Filo Hâdiseleri ve

Gerçek Emperyalizm

NECMEDDİN ERİŞEN
MÜCADELE BİRLİĞİ
GENEL BAŞKANI

03 SA 80 72

Necmeddin Erişen'in, Türkiye'de Altıncı Filo Hadiseleri ve Gerçek Emperyalizm adlı eseri, Mücadele Birliği İstanbul Sancağı tarafından İstanbul'da Özdemir Basımevinde, Mart 1969 tarihinde dizdirilip, bastırılmıştır.

**TÜRKİYE'DE
GERÇEK EMPERYALİZMİN
STRATEJİSİ
VE ...**

**DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE GERÇEK
EMPERYALİZM**

Dünya ve Emperyalizm
Emperyalizmin Bünyesi
Emperyalizmin Kaynakları
Sionizmin Hedefleri
Sionizmin Mücadele Metodu
Sionizmin Mücadele Hususiyetleri
Sionizmin Tahrip Vasıtası Nedir?
Amerika ve Emperyalizm
Emperyalizmin Güdücüsü Mali Oligarşinin İdeolojik
Karakteri Nedir?
Komünizm ve Emperyalizm

EMPERYALİZM VE HARPLER

Kore Harbi ve Gerçek Emperyalizm
Vietnam ve Gerçek Emperyalizm
Çekoslovakya İşgali ve Gerçek Emperyalizm

TÜRKİYE VE EMPERYALİZM

EMPERYALİZMİN BAŞ SİLÂHI

Türkiye'de Basın ve Kültür Vasıtaları Hangi
Kuvvetin Emrindedir?
Sionizmin Emrindeki Basının Fonksiyonu Nedir?
Gayr-i Millî Basının İki Yüz Karası

**TÜRKİYE'DE HALK HAREKETLERİ VE
ONU DOĞURAN AMİLLER**

TAKDİM

Türkiye'de milletin din, ahlâk, kültür, devlet ve hayatının devam edip etmiyeceğini tayin eden bir mücadele vardır. Bu mücadele, milletin silâhla yok edilmesinden önce sersemletilmesi ve iradesinin gevşetilmesi mücadelesidir. Bu mücadele milletle milletin düşmanları arasında yapılmaktadır. Milletin yaşaması, tarihin karanlıklarına gömülmemesi ancak bu mücadelenin millet tarafından kazanılmasıyla mümkündür.

Milletimizin yokedilmesini hedef alan beynelmilel kuvvetler vatanımızı bir harp meydanına çevirmeğe, millet evlâtlarını kendilerinin beşinci kolları kılmaya ve milletin tümünü köleleştirmeye yöneliyor ve harbin en tesirlisini yürütüyorlar. Milletin istikbalini ve hayatını, vatanın vatan olarak devamını dinamitleyen bu harp; kılıç, süngü ve tüfenk harbini hazırlayan ideolojik harbdır.

Milletin millet olarak yaşamasını temin eden bütün direkler temelinden sarsılıyor. Milletin hür olarak yaşama iradesi yıkılıyor. Millet, ideolojik saldırıların kurbanı oluyor. Millet düşmanlarının imal ettiği propoganda malzemesi; ideoloji, ilim ve hakikat maskeleri ile millete

zerkedilmek isteniyor. Millet uyuşukluğun, gerçeklerden habersiz olmanın bataklığına itiliyor. Millet düşmanlarının milleti uyuşturma, yanıltma ve parçalama taktikleri devam ediyor. Emperyalizm, faşizm, irticâ gibi mefhumlar propaganda malzemelerinden halkın diline geçiyor. Bir itham sağnağı devam ediyor. İtham edenler de, edilenler de bu sık sık kullandıkları mefhumlardan habersiz bulunuyorlar.

Türkiye'de veya dünyada doğan hadiselerle, varlığından bahsedilen emperyalizm arasında doğru bir münasebet kurulamıyor. Amerika ve Rusya'nın II. Cihan Harbinden bu yana karşı karşıya geldikleri hadiselerin gerçek hüviyetleri nedir, milletten gizleniyor. Çin'in komünistleşmesi, Kore ve Vietnam harpleri, Çekoslovakya'nın işgali ve Türkiye'de doğan hadiseler ve bu hadiseler serisinin son halkası Taksim hadiseleri hakkında uydurulan efsaneleri yıkan, gerçeği gösteren bir izaha ihtiyaç vardı. Bu izah Türkiye'nin benzer meselelerini doğru çözmek için bir anahtar vazifesi görmeliydi.

Bu broşürümüz, istikbalde çok hayati olayların çıkacağı muhakkak görünen Türkiye'mizde, millet mukaderratına şiddetle tesir edecek hadiselerin doğru tahliline imkân vermek için yazıldı.

MÜCADELE BİRLİĞİ
İSTANBUL SANCAĞI

DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE GERÇEK EMPERYALİZM

Amerikanın Akdeniz filosuna mensup harp gemilerinin İstanbul'a 10 Şubat 1969 tarihinde gelmesi, Türkiye'de pek çok hadiselerin ortaya çıkmasına, arbedelere ve kavgalara sebep oldu.

Amerikan filosuna mensup gemilerin Türkiye'ye gelişleri, iki seneden beri, mevzii protestolara sebep oluyordu. Geçen Haziranda Amerikan denizcilerinin denize atılmak istenmesi ve İstanbul sokaklarında uğradığı tecavüzler, Şubat ayında gelişleri ile daha da arttı.

Dünyanın her yerinde Amerikan aleyhtarı gösterileri komünistler ya tertiplemekte yahut da istismar etmektedirler. Millî hislerin istismarı esasına dayanan

«Anti Amerikanizm» komünistler elinde bir tahrik vasıtası olmaktadır.

Amerikan aleyhtarı gösteriler, polisle gösterilere iştirak eden guruplar arasında çarpışmalara yol açarken, Bayezid kulesine bir gece kızıl paçavra asıldı. Bu hal tipik bir tahrik hareketi idi.

Milletimizin sembolü ayyıldızlı bayrağın yerine kızıl paçavranın asılması milleti elbette galeyana getirecekti. Protesto mitingi yapıldı, Bayezid kulesine binlerce insanın coşkun tezahüratı arasında bayrağımız asıldı. Ancak devamlı olarak tahrik edilen, istek ve arzularına aldırılış edilmeyen halka meydan okurcasına kızıl bayrak asanlar yeni mitingler tertiplemeye koyuldular. Kızıl bayrak asılmasını takbih etmek şöyle dursun hayasızca tevillerde bulunmağa başladılar.

Halk bayrağına, inancına ve devletine taarruz ve hakaret edildiği inancında idi. Bir gurup komünistin hazırladığı pazar nümayişini protesto etmek üzere halk akın akın Taksim meydanına koştu. Ve bütün Türkiye'nin bildiğini zannettiği hadiseler patlak verdi. Ancak ne 6. Filonun Türkiye'ye gelişi, ne kızıl bayrak çekme hadisesi ve ne de Taksim meydanında olup bitenler ve manâları hakkında doğru dürüst hiç bir şey söylenmedi.

Bunlardan başka, artık devam edeceği belli olan Anti Amerikan hareketler hususunda milletin ve sağcılarının takip edeceği hareket hattının ne olması gerektiği henüz meçhul bulunmaktadır.

İşte bu broşür milletin var olup olmama davasıyla ilgili suallerin doğru cevabını vermek ve izahını yapmak için hazırlanmıştır.

Bugün âcilen çözülmesi lâzım gelen meseleler, bir temel meseleye bağlıdır. Bu ise «Millet Düşmanlığı» dediğimiz gerçek emperyalizmin mahiyetinin ve sebep olduğu hadiselerin bilinmesine bağlı bulunmaktadır.

DÜNYA VE EMPERYALİZM

Dünyamız, bugün iki büyük siyasî, iktisadî, teknik ve askerî gücün hakimiyeti altında bulunmaktadır. Bu iki kuvvetin birisi Rusya - Çin, diğeri de Amerikadır. Amerika ve Asyada teşekkül eden ve her hadisede tesirini gösteren bu iki kuvvet arasında, hudutsuz bir ölüm kalım savaşı var gözükmemektedir.

Vietnam, Kore, Berlin meseleleri bu hususta birer örnektir. Vietnamda Amerikan askeri Vietnamlılar, Çinliler ve Ruslarla döğüşmekte; Korede ise Amerikan bloku ile Rus bloku uzun müddet çarpışmış bulunmaktadır. Zaman, zaman ortaya çıkan «Berlin Krizi» de aynı kuvvetlerin çarpıştığını göstermektedir.

Ayrıca bütün dünya milletleri, fiilen bu iki kuvvetten birinin tesir sahası içinde bulunmaktadır. Avrupa, Amerika ve Asya'da milletler, umumiyetle bir blokun içinde bulunuyor. Nato, Cento, Seato Amerikanın Rusyaya karşı ittifaklar blokunu teşkil ederken; Varşova Paktı da Rusyanın Amerikaya karşı ittifakını teşkil ediyor.

Dünyanın siyasî görünüşü şöylece hülâsa edilebilir: İki büyük kuvvetin tesir altında tuttuğu milletlerden doğan bir cihan.

Ancak, çağımızda insan huzursuz bulunmaktadır. Harpler, sefalet ve her türlü zulüm dünyayı kaplamış bulunuyor.

Komünistler kendi dünyalarının bir cennet olduğunu ilân ve iddia ediyorlar. Komünist olmayan memleketlerin ise kapitalizm tarafından sömürüldüğünü ve zulme uğratıldığını yayıyorlar. Bu iddaya ne kadar hak verilirse verilsin, komünist memleketlerde insanın ve milletlerin yaşayışı ancak mutlak bir zulüm kelimesi ile anlatılabilir.

Kapitalist blok veya komünist bloka mensup olan

bütün milletler bugün huzursuzdur. İşkence, zulüm dünyayı kaplamış bulunmaktadır. Buhranın sebebi ise, Rusya ve Amerikanın dünyaya hakim olma gayreti olarak gözükmektedir.

Türkistan'da devam edip giden zulüm insanlığın yüz karasıdır. Bütün Müslüman milletler ve dünyanın geri kalan halkı da kapitalist sömürülmeye tabi tutulmaktadır.

Emperyalizm; bir milletin diğer milletler ve insanlar üzerine hakimiyetini zorla kabul ettirip, beynelmilel bir siyasî yapı kurması demektir. Bu tarifin tam tamına uyduğu devlet tipi S.S.C.B. nden başkası olamaz. İngiltere, Fransa, Almanya da 19. ve 20. asırlarda böyle bir emperyalizm tesis etmiştir. Amerika ise, kültürel ve iktisadî bir emperyalizm kurmuş bulunmaktadır.

Emperyalizm; bir milletin zorla, başka milletlere (rızası hilâfına) bir sistemi kabul ettirip, bir beynelmilel siyasî yapı kurması demektir, dedik. Bu tariften şu neticeyi çıkarabiliriz. Emperyalizm, bir milletin kuvvetinin en son noktasıdır. Ancak, emperyalizmle hakimiyeti karıştırmamak gerekir. Emperyalizm gayr-i insanî, batıl bir imanın yani sol ideolojinin hakimiyetinin en üst noktasıdır. Sağ ideoloji ise emperyalizm doğurmaz, insanın bütün varlığı üzerinde Hak'ın hakimiyetini kurar.

Emperyalizm, sol ideolojinin meyvesi ve son noktasıdır. Bu son gerçek noktadan bakıldığında, «dünyada emperyalizm var mıdır?» sualine tereddütsüz «vardır» diye cevap verilmelidir. Komünizm ve kapitalizm sistemleri, sol ideolojilerin emperyalizme dönüşmesi manâsına gelmektedir. Zira kapitalizm de, komünizm de aynı vehmin farklı iki tezahüründen farklı bir şey değildir. J. J. Russeau ile Marx'ın hayallerinin dayandığı fikir aynı idi: «Homo Economicus»... İnsanı, hayvandan ayırmayan ve ayırıcı hiç bir hususiyeti kabul etmeyen kapitalizm ve komünizm, gerçekten aynı sol ideolojinin bataklığında

yetişmiştir. İnsanı, «iktisadî bir hayvan» olarak gören bu iki sistem insanın, eşyanın ve hayatın doğru izahına dayanmaz. Birisi, insanın kurtuluşunu, müphem bir hürriyet fikrinde görür. Diğeri ise kurtuluşu, istihsal vasıtaları ile bu vasıtalara sahip olma şekli arasındaki tezadın ortadan kalkması şartına bağlar. Ne hayalî bir hürriyet, ne de istihsal vasıtaları ile kullanılış şekli arasındaki tezadın halli insanı ve cemiyeti kurtaramaz.

Zira ne komünizm, ne de kapitalizm insan, eşya ve hayat hakkında doğru bir görüşe dayanmamaktadır.

Sol ideolojiler bir emperyalizm tesis ettiği gibi bütün insanlığın buhrana, sefalete ve ızdıraba düşmesine yol açar. Emperyalist ve vahşî harplere vücut verir. İşte Türkistan İstiklâl Mücadelesi... İşte Vietnam...

Bir birinin can düşmanı gibi gözükken iki sistem, yani kapitalizm ve komünizm aynı temele dayanmaktadır, dedik. Bundan daha şaşırtıcı bir gerçek de şudur; komünizm ve kapitalizm aynı emperyalizmin değişik iki yüzünden ibarettir. Ve kapitalizm ve komünizm maskesi altında, gizli ve gerçek bir emperyalizm saklanmaktadır.

Amerikan filusunun hareketini ve İstanbul'da doğan hadiseleri ancak, emperyalizmin iç yüzünü bilmekle çözebiliriz.

Bunun için emperyalizmin bünyesini ve hareketlerini tahlile devam etmeliyiz.

EMPERYALİZMİN BÜNYESİ

Emperyalizm; manâ itibariyle, imparatorluk kelimesinden gelir. Lügât manâsı budur. Fakat kullanma manâsı, bir ideolojik kuvvetin veya bir milletin, milletler üzerinde zorla bir hakimiyet kurmasıdır. Böylece emperyalist bir siyasî, iktisadî ve askerî sistem ortaya çıkar. Emperyalizmin bu tarifine bugün her şeyden önce S. S.

C. B. uyar. Amerika, İngiltere, Almanya da buna benzer sistemler kurdular.

Emperyalizmi iyice anlamak için, emperyalizm hakkında iki görüşü nakledeyim:

Marxistlere göre emperyalizm; kapitalizmin en gelişmiş şeklidir. Lenin bu teoriyi geliştirmiş ve emperyalizmi, kapitalizmin son safhası olarak göstermiştir.

Kapitalizm ise, marxistlere göre; kapitalin biriktiği bir cemiyettir. «Artık değer» nazariyelerine göre sermaye, emekçinin emeğinden çalınan değerlerin birikmesidir. Böylece sermaye birikir ve işçi zayıflar. Sermaye birikirken, liberalizmin neticesi olarak serbest rekabet, şirketlerin teşekkülü sermaye guruplarının yeni pazarlar elde etmek için, dünya milletlerini iktisadî bir av yapmak gayesiyle mücadeleye girer. Binaenaleyh sermaye guruplarının dünyayı paylaşmaları doğar ki, bu emperyalizmdir. Yani marxistlere göre emperyalizm, sermayenin dünyayı ve milletleri esirleştirmesidir.

Marxistlere göre emperyalizm kapitalizmin, kapitalizm sermayenin büyümesinin siyasî ve askerî ifadesidir. Yani «sermaye büyümenin en son noktasında — büyümesini istismara borçlu olduğu için — bir emperyalizme vücut verir.» derler. Şimdi bunu inceleyelim:

Sermayenin teşekkülü ve büyümesi nasıl olur?

Sermayeyi doğuran insandır. İnsan ise bir ideolojinin emrindedir. En basit insandan, en mütekâmil bir cemiyetin ferdine kadar hepsinde bir ideoloji vardır. İdeoloji ise, ya insan ve eşya gerçeğine uygundur, ya da değildir. Ya haklı, yahut da haksızdır.

Sermayenin teşekkülünde ya haklılık, ya da haksızlık vardır. Sermaye mutlak olarak istismar olamaz. Sermaye ya haklı bir ideolojinin, ya da haksız bir ideolojinin mahsulü veya âleti olur. Şu halde sermayeyi doğuran ideolojidir ve sermaye ideolojiye göre teşekkül eder.

Sermaye, doğumu ve kullanılışı itibariyle, müsbet yani sağ ise millî ekonomiye vücut verir. Sermaye, doğumu ve kullanılışı itibariyle, menfî ise yani sol ise emperyalist ve gayr-i millî sermaye teşekkül eder. Bu sermaye gayr-i millî, gayr-i insanî ve gayr-i islâmî politikanın emrinde kullanılır ve katî bir emperyalizm teessüs eder.

Emperyalizmin bünyesi, menfî ideolojidir. Vasıtalarından biri de sermayedir. Yoksa emperyalizm, sermayenin siyasî ifadesi değildir. Emperyalizm, sol ideolojilerin hakimiyetinin son noktasıdır.

Dünyamızda emperyalizm var mıdır? İnsan ve cemiyetin ızdırap içinde olduğu bir çağda, siyasî sistemin adı ne olursa olsun, emperyalizmdir.

Zamanımızda emperyalizmi tesis eden ideoloji hangi ideolojidir?

Zamanımızda emperyalizmi tesis eden ideoloji, bütün dünyayı saran Judeo-Grek kültür ve ideolojidir. Ve bu Judeo-Grek kültürü, komünizm ve kapitalizm gibi ideolojilerin anasıdır. Bu ideolojiler soldur. Yani insan ve eşyanın kanunlarına aykırıdır. Kapitalizm ve komünizm, insanın ekonomik bir hayvan olduğu prensibine dayanır. Zira kapitalizm de, komünizm de Judeo-Grek kültüründen doğan Avrupa kültürünün mahsulüdür.

Bu emperyalizmi tesis eden kuvvet nedir?

Bugün sol ideolojilerin sevk ve idarecisi beynelmilel Sionizm ve Hristiyanlıktır.

Beynelmilel Sionizmin Amerikadaki maskesi kapitalizmdir. Rusyadaki maskesi ise komünizmdir. Bugün dünya bu iki sistemin zulmü altındadır.

Şu halde kapitalizm, komünizm gibi sistemler sion emperyalizminin birbirine zıt gibi görünen yüzleridir.

Emperyalizm Amerikada ekonomik, kültürel ve siyasî bir diktatörlüğe yönelmiştir. Rusyada emperyalizm, en kanlı bir vahşete yönelmiş ve canavarlaşmıştır.

Bütün bu izahatımızı şöyle neticelendirmeliyiz:

Komünizm ve kapitalizm, emperyalizmin iki farklı görünüşüdür. Ve sionizm emperyalizmin beynidir. Emperyalizmin hiç bir şekli diğerine tercih edilemez.

EMPERYALİZMİN KAYNAKLARI

Emperyalizmi, bir sol ideolojinin milletler ve insanlar üzerinde hakimiyet kurması olarak vasıflandırmıştık. Yani gayr-i insanî ve gayr-i millî bir ideoloji, insanları hakimiyet altına almışsa bir emperyalizm tesis etmiştir. İnsanı ve milletleri esirleştiren bu hakimiyet, emperyalist bir kültüre dayanan siyasî, askerî, ekonomik bir yapı kurar ki, bu, emperyalist bir sistem demektir.

Zamanımızda insanı esirleştiren kapitalist ve komünist sistemler, emperyalist sistemlere bir örnektir.

Emperyalizmin bünyesinin, istihlal vasıtaları ile ona sahip olma düzeni arasındaki tezattan değil, insan ile insan ihtiyaçlarını tanzim eden düzen arasındaki tezattan doğduğunu göstermiştik.

Emperyalizm, insanın tabî ve ideolojik yapısına uymayan bir inanç, ahlâk, kültür ve hayat düzeninin tatbikinden doğar. İnsan yapısına aykırı olan düzeni yaşatmak isteyen ideolojik kuvvet, bunu ancak zorla, hile ile yapabilir. Bu ise sol ideolojinin yaşaması ve devamı için ancak zulmün yani emperyalizmin şart olduğunu gösterir.

«Emperyalizmin bünyesinin sol ideoloji olduğu» gerçeği, emperyalizm ve buhranlar hakkındaki tek ve doğru görüştür. Emperyalizmin, sahte ve uydurma emperyalist nazariyesi, yani Lenin'in faraziyesi, sadece emperyalizmin yaşamasını temin için ortaya atılan bir şaşırtmacadır.

Emperyalizm sol ideoloji hakimiyetinin ifadesidir.

Emperyalizmin dayandığı sol ideolojinin kaynağı, emperyalist kültür nedir?

Şimdi onu gösterelim:

Bugün dünyanın büyük ekseriyeti Avrupa medeniyetinin içine girmiş gözükmektedir. Komünist ve kapitalist sistemlerin hakim olduğu dünya, Avrupa medeniyetinin mahsulüdür. Şu halde Avrupa medeniyet, yahut kültürünün hususiyet ve kaynaklarını kısaca gözden geçirelim:

Avrupa kültürü iki bin yıllık bir tekâmülün neticesidir. Ve kaynakları da Yunan düşüncesi, Yahudi-Hristiyan ahlâkı ve Roma emperyalist hukuk nizamından ibarettir. Bu kaynaklar içinde, Avrupaya en çok tesir eden hangisidir? Yahut Avrupa kültürü hangi emperyalizmin ifadesidir? Onu görelim:

«Yalnız Helen düşüncesi geleneği ile batı, bugün olduğu hale gelemezdi. Başka bir aşı daha gerekiyordu. İşte Yahudi âleminin, sonradan İncil'in yaptığı etki burada ortaya çıkmaktadır.» (1)

«Eski Yahuda ülkesinden gelme ve içinde fırtınalar esen mistik bir soluk böylece asırların ötesinden aşmıştır ve bastığımız yeri sarsmağa devam etmektedir.

Böyle bir mayanın bize tesir ettiği nisbette biz, Orpheus'cu ve Apollon'cu olmaktan (2) ziyade İbraniyiz.» (3)

Aynı emperyalist tesir sadece Avrupaya has değildir. «Batı düşüncüsü, kültürü ve medeniyeti» paravanası arkasında dünya, gayr-i insanî bir ideolojinin emperyalizmi altında inlemektedir.

Avrupa medeniyetine girme ve Avrupa kültürünü taklit, zarurî olarak milletleri emperyalizmin avı haline getirmiş ve bu ülkeler sömürgeleşmişlerdir. Osmanlı İmparatorluğundan başlayarak bütün Asya milletleri ve zamanımızda Afrika milletleri, sömürülmenin ve emperyalizmin kucağına atılmaktadırlar.

İşte, bir örnek:

«Tarihin en büyük taklitçilik olayına Çin'de rastlıyoruz. Batı akılcılığı, en aşırı biçimi olan Marxist felsefenin kılığı altında, bugünkü dünyanın en eski ve en yaygın zihniyetini, Çin medeniyetini gözlerimizin önünde yıkmakla meşguldür. Marx'ın aracılığı ile Kutsal Kitabın ahlâkı Konfüçyüsü alaşağı edecektir.» (4)

En açık deliller ve sarıh belgelerle görüldü ki; bugün dünyayı «Avrupa Medeniyeti» adı altında istilâ eden; gayr-i insanî, gayr-i millî ve gayr-i ilmî ideolojilerin kökü olan kültür Judaizm'dir. Yani Yahudi kültürüdür.

Tarih boyunca emperyalist ideolojilerin anası olan Yahudi ideolojisi ve kültürünün hedeflerini, mücadele metodunu iyice bilmek, emperyalizmi bilmenin temel şartıdır.

SİYONİZMİN HEDEFLERİ

Yahudi ideolojisinin, yani Sionizmin hedefleri nelerdir?

Emperyalizmin beyni olan sionizmin hedeflerini, Yahudi ideolojisinin temeli olan muharref Tivrattan alınan aşağıdaki cümlelerle görelim:

«Milletlere baş olmak için beni korudun, bilmediğim bir kavim bana kulluk edecek, yabancı oğulları bana boyun eğecekler, kulakları işidince bana itaat edecekler, yabancı oğulları takatsız kalacaklar ve hisarlarından titreyerek çıkacaklar.» (5)

«İşte benden sana miras olmak üzere milletleri, mülkün olarak yeryüzünün uçlarını da vereceğim, onları demir çomakla kıracaksın, bir çömlekçi kabı gibi onları parçalayacaksın.» (6)

«Ey sion kızı kalk da harmanı döğ, çünkü senin boyunuzunu demir kılacağım ve senin tırnaklarını tunç kılacağım ve çok kavimler ezeceksin ve onların kazancını

rabbe ve onların mallarını bütün dünyanın rabbine tahsis edeceğim.» (7)

«Orduların Rabbi şöyle diyor: O günlerde milletlerin her çeşit dillerinden on kişi bir Yahudinin eteğine yapışacaklar ve sizinle gidelim, çünkü Allahın sizinle beraber olduğunu işittik diyerek yapışacaklar.» (8)

«Sizden büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız. Ayak tabanınızın bastığı yer sizin olacak.» (9)

Görülüyor ki muharref tevrat, Yahudilere bir dünya emperyalizmi tesis etmelerini emrediyor. Ve bunun yollarını gösteriyor. Bütün insanlığın köle ve yalnız Yahudinin efendi olduğu bir hakimiyet hayali, Yahudi düşüncesinin temelini teşkil eder. Bütün dünya Yahudinin mülkü, bütün milletler kölesi olacak, bütün dinler yokolacak ve Yahudi şeriatı dünya nizamı olacak... Bu menhus gaye uğruna yapmadık alçaklık bırakmayan sion emperyalizmi dünyada bugün en güçlü devresini yaşamakta; gizli, beynelmilel ve canavarca bir emperyalizmi tesis etmiş bulunmaktadır.

Bu çok kısa izahattan sonra sionizmin mücadele metodu hakkındaki vesikaları inceleyelim:

SİONİZMİN MÜCADELE METODU

«İşte sana karşı alevlenenlerin hepsi utanacak ve rüsvay olacaklar, davacıların bir hiç olacaklar, seninle çekişenleri arayacaksın ve bulamayacaksın, sana karşı cenk eden adamlar bir hiçmiş gibi, ve olmayan bir şeymiş gibi olacaklar.» (10)

«Ey sizler... beni dinleyin: İnsanların hareketinden korkmayın ve onların sövmelerinden yılmayın. Çünkü güve onları esvap gibi yiyecek ve kurt onları yapağı gibi yiyecek.» (11)

«Sana karşı çıkan her dil suçlu çıkacak, sana karşı çıkan hiç bir silâh işe yaramıyacak.»

Yukarıda zikredilen vesikaların tetkikinden anlaşılacağı gibi, Yahudilik, dünya diktatörlüğü kurmak hedefinde hiç bir ahlâkî kayıt ile bağlı değildir. Düşmanlar her şekilde kötülenecek, rüsvay edilecek ve Yahudiye karşı kimsede dilini kımıdatma iradesi kalmayacak. Bugün Rusyada Yahudi aleyhtarlığının inkılâp aleyhtarlığı manasına geldiği, Amerikada ise boşanma sebebi olacak ve hamette bir akıl hastalığı telâkkî edildiği düşünülecek olursa, Yahudiliğin milletlerin entellektüel hayatı üzerindeki zulmü iyice anlaşılabilir. Hoca veya Ruhban düşmanlığının ilerencilik telâkki edildiği bir dünyada, Yahudiye muhalefet en âdice oyunlarla cezalandırılmaktadır. Bu durum üzerinde millet evlâtları inceden inceye düşünmeğe mecburdurlar.

Tevrattan çıkan ifadeler ışığında, Yahudiliğin hasımlarını yok etmek için en iğrenç oyunları normal telâkkî ettiğini görmüş oluyoruz. Aynı kanaatin bir başka vesikasını da 19. asırda yazılan sion şeflerinin protokollerinde görebiliriz:

«Politikanın ahlâk mefhumu ile hiç bir münasebeti mevcut değildir. Ahlâka dayanan bir hükûmet idaresi siyasî olamaz; nüfuz ve kudreti de devamsız, bekâsız olur. Hükûmeti idare etmek isteyen hile ve hud'aya baş vurmak mecburiyetindedir. Halk sınıfının açık kalplilik ve namuskârlık gibi meziyetleri (mümeyyiz vasıfları) kraları, en kudretli bir düşmandan daha kolaylıkla, tâc ve tahtlarından indirebildiğinden, makbul bir şey sayılmaz. Bu meziyet ve vasıflar Hristiyan krallıklarının ayırd edici alâmetleri olmalıdır. Biz, bunları hiç bir surette kendimize rehber ittihaz etmemeliyiz.» (12)

Görülüyor ki, dünyaya sahip olmak ve milletleri köleleştirmek hedefinde emperyalizm, hiç bir ahlâkî tehdit kabul etmemektedir. Mücadelesini ahlâkî esaslara istinad etitmeği ise mağlubiyet telâkkî etmektedir. Bu

hükmü şöyle de ifade edebiliriz. Emperyalizm, mücadele-
sinde hiç bir ahlâkî kaide tanımaz. Bunu unutmak, em-
peryalizmin sebep olacağı kötülöklere, fitnelere ve cina-
yetlere imkân vermek demektir.

İslâmın doğuşundan zamanımıza kadar, İslâmiyete
ve Anadoluya Hak ideolojinin bayrağını diken milletimi-
ze, Anadolunun fethinden zamanımıza kadar yapılan sal-
dırların, iğrenç tecavüzlerin hiç bir ahlâkî kaide ile sı-
nırlı olmayışı elbette sebepsiz değildir. Zira, Yahudi ide-
olojisi ve onun tamamlayıcı parçası Hristiyan ideolojisi
mücadelelerinde ahlâkî hiç bir kayda sahip değildir.
Tarihimize bir göz atmak, milletimizi yok etmek için gi-
rişilen siyasî, iktisadî, askerî ve kültürel binlerce saldı-
rının hatırasını gösterir.

Sionizm ve onun parçası Hristiyanlık umumiyetle
elele milletimizi, haklı tek ideolojinin liderliğini yaptığı
için, yok etmeğe çalışmışlardır. Ve bu savaşı hala devam
ettirmektedirler.

Bundan sonra sionizmin mücadele hususiyetlerinin
tetkikine geçebiliriz.

SİONİZMİN MÜCADELE HUSUSİYETLERİ

Muharref Tevratın Yahudiliğe verdiği tarihî ve de-
ğişmez vazife:

«Bak bugün milletler üzerine ve ölkeler üzerine, kö-
künden sökmek ve yıkmak için, helâk etmek ve yok et-
mek için, bina etmek ve dikmek için seni koydum.» (13)

«İsrailin Allahı Rab bana söylüyor: Benim elimden
bu öfke şarabı kasesini al, ve seni göndereceğim bütün
milletlere içir. Ve onlar içecekler ve ebediyen sendeyleye-
cekler ve aralarına gönderdiğim kılıcın yüzünden çıldıra-
caklar.»

«Ve onlara diyeceksin, İsrailin Allahı Orduların Rab-
bi şöyle diyor: İçin de sarhoş olun ve kusun ve aranıza

göndereceğim kılıcın yüzünden düşün ve kalkmayın.» (14)

Yukarıya alınan iki vesika emperyalist mücadelenin temellerini veriyor. Bu temellerden birincisi Yahudinin rolünün ikmal ve islâh değil, İHTİLÂL olduğudur. Bu küllî bir sosyal ihtilâldir. Milletlerin kökünden söküldüğü ve sonra yeniden inşa edildiği bir İHTİLÂLİN ifadesidir. Milletlerin kökünden sökülmesi, milleti ayakta tutan unsurların yok edilmesi demektir. Bina etmek ve dikmek ise; millî yapıları bozulan, idealleri kaybolan köle insanların Yahudiye uşaklık edecekleri bir dünya kurma hayalidir. Bu sion hayali ve mücadele karakteri, emperyalist ihtilâl ve harplerin asıl sâikini teşkil etmiştir.

İkinci vesika ise, milletlerin yıkılmasında takip edilecek metodu öğretiyor. Önce milletler sersemletilecek ve daha sonra kılıçla yok edilecekler. Bu ifadeyi şöylece izah etmek uygundur: Önce milletleri ayakta tutan maddî ve manevî unsurları tahrip edilmeli, sonra da şaşırان, istikâmetini kaybeden insan sürüsü haline gelen milletleri boğazlamalı.

Aşağıdaki vesikalar bu iğrenç işin nasıl yapılacağını plânlamaktadır:

«Ve o gün, yerin o bir ucuna kadar Rabbinin öldürdüğü adamlarla dolacak, onlar için dövünmeyecekler ve onlar toplanıp gömülmeyecekler, toprağın yüzünde gübre olacaklar.» (15)

«Sen benim cenk topuzum ve cenk silâhımsın, ve seninle milletleri kıracağım ve seninle ülkeler helâk edeceğim... ve seninle çobanı ve sürüsünü kıracağım. Ve seninle çiftçiyi ve çiftini kıracağım ve seninle valileri ve kaymakamları kıracağım.» (16)

«Ve milletlerin ülkelerinin kuvvetlerini harap edeceğim... Herkes kardeşinin kılıcı ile düşecek.» (17)

«Ve o gün Yahuda emirlerini odunlar ortasında yanan bir mangal gibi, ve demetler ortasında alev saçan bir

meş'ale gibi edeceğim ve çerçevre sağda ve solda, bütün kavimleri bitirecekler.» (18)

«Ve vaki olacak ki, kovalanan ceylân gibi ve toplanı olmıyan koyunlar gibi, herkes kavmine yönelecek ve herkes memleketine kaçacak. Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edilecek ve tutulan her adam kılıçla düşecek. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak, evleri çapul edilecek ve karıları kirletilecek.» (19)

«Ve herkes kendisine karşı ve herkes komşusuna karşı, şehir şehre karşı ve ülke ülkeye karşı cenk edecekler...» (20)

«Dünya baştan başa çapul edilecek, çünkü bu sözü Rab söyledi... Dünyanın yüksek kavimleri zayıflıyorlar.» (21)

«Ey milletler, işitmek için yaklaşın ve ey kavimler iyi dinleyin dünya ve onun içindekiler, yer ve ondan çıkanların hepsi işitin. Çünkü Rabbin bütün milletlere öfkesi var, onları boğazlamaya verdi. Ve öldürülmüş olanları dışarı atılacaklar ve leşlerinin bütün kokusu çıkacak ve kanları ile dağlar eriyecek ve gökler tomar gibi dürülecek ve bütün onların ordusu asmadan yaprak dökülür gibi ve incir ağacından dökülen yaprak gibi dökülecekler.» (22)

«Rab Yehova şöyle diyor, işte milletlere elimi kaldıracığım ve kavimlere bayrağımı yükselteceğim. Ve senin oğullarını kucaklarında getirecekler ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar ve krallar sana lala, ve kraliçeleri sana dadı olacaklar, yere kapanıp ayaklarının tozunu yalayacaklar ve bilecekler ki Rab benim ve beni bekleyenler utandırılmayacaklardır.» (23)

«Sana kulluk etmeyen kavim ve ülke yok olacak ve o milletler tamamen harap olacak.» (24)

«Rab bütün beşere ateşle ve kılınçla hükmü icra edecek ve rabbin öldürdükleri çok olacak.» (25)

Bütün dünya milletlerinin hayvanlar gibi boğazlanması ve en âdi bir köleliğe reva görülmesi sion emperyalizminin caniyâne hayalidir. Vesikaların sarahatı, insanlığa nasıl âdice bir oyunun oynandığını gösteriyor. Bu oyunlar içinde en iğrenç olanlardan birisi de, kardeşin kardeşe düşürülmesi metodudur. Milletlerin sersemletilmesi — yani, yeni adıyla psikolojik harp — ve bir birine düşürülmesi metodu sionizmin baş vurduğu iğrenç oyunlardan sadece birisidir.

Kardeşi kardeşe düşürme direktifi bugün şu şekil almış bulunuyor:

«Demokratik rejimi durmadan övmek suretiyle Hristiyanları (26) siyasî partilere ayıracak, millî birliklerini yok edecek, aralarına nifak sokacağız. Onlar nihayet âciz kalacaklar ve daima müttehid ve devamıza sadık olan bankamızın kanununa boyun eğeceklerdir.

Hristiyanların gurur ve hamakatlarını istismar ederek harplere sürükleyeceğiz, onlar birbirlerini boğazlıyarak bizimkilere yer açacaklardır.» (27)

Emperyalizmin beyni olan sionizmin gayesi ve mücadele metodu hakkında gözden geçirdiğimiz vesikaların ortaya koyduğu gerçeği şöylece özetliyebiliriz:

Sionizm, bütün dünya milletlerinin köleleştiği ve ancak Yahudilerin efendi olduğu bir cihanşümül inkilâp için savaşmaktadır. Ve bu savaşta hiç bir ahlâkî tahdit kabul etmemektedir. Her şeyi meşru ve mübah görmektedir. Milletleri ayakta tutan unsurları yok etmekte ve bütün beşeriyete kanlı bir mezar hazırlamaktadır.

Romalıların Filistini istilâsından sonra dünyaya dağılan Yahudilik, kısa zaman zarfında haham teşkilâtı ve Kitab-ı Mukadese bağlılıkları sayesinde yeniden toparlandı. Milletlerin düşünce, inanç, kültür ve servetleri üzerinde gittikçe artan bir hakimiyet kurdu. Bunları temin ederken, ihtilâller ve kargaşalıklar sırasında, nüfuzunu

gittikçe artırdı. Âdi ve iğrenç mücadele usulleriyle bugün beynelmilel ve canavarca bir güç haline gelmiş bulunuyorlar. (28)

SİONİZMİN TAHRİP VASITASI NEDİR?

Komünizmin tarihi göstermektedir ki, komünist teori ve tatbikatı daima beynelmilel Yahudilik tarafından hazırlanmış, tatbik edilmiş veya istismar edilmiştir. Daha ilk çağlarda materyalizmin dinî bir maske altında görüldüğü Tevratın ilk beş kitabından, bu kitapların materyalist izahına bağlı Sadukîlerden, komünistçe bir koloni hayatı yaşayan Essenî'lerden bütün ortaçağ boyunca yapılan komünist isyan ve ihtilâllerine ve Moşe Hess, Ferdinand Lasalle ve Marx gibi komünizmi ilmî bir ifade içinde tekrarlayan ve zamanımıza kadar gelen Yahudilerin hareketine kadar daima komünizmin rehberliğini bir Yahudi idareciler zümresinin yaptığını görürüz.

Fransız ihtilâlinde başlayarak, Fransız ihtilâlinin devamı olan 1830, 1848 Fransız, 1870 Paris Komünü, 1917 Rus, Çin ve Küba komünist ihtilâllerinin beynelmilel Yahudilik tarafından körüklendiği bugün kat'î bir gerçek olarak bilinmektedir. (29)

Komünizm, insanlığın bir devirler altın bir çağ yaşadığı kanaatine dayanır. Bu devirde mülkiyet, din, ahlâk ve devlet gibi insanın istek ve iradelerini sınırlıyan hiç bir şey yokmuş. Bu devirde insan mes'utmuş. Yani normal insanlarca bir hayvanın hayatı diye kabul edilen hayat tarzı, mes'ut bir yaşayışmış ve altın bir çağmış. Bütün komünist teoriklerde görülen ana istek, insanlığın ilk günlerinde yaşadığı farzolunan bu altın devre dönmekten ibarettir. Komünist müelliflerce kabul olunan mes'ut devir, altın çağ aynı zamanda tabîî yaşama hali faraziyesine ve komünist cemiyet hayaline tekabül eder.

Mülkiyet fikrinin doğuşu ve ahlâk, din, devlet gerçeklerinin onu takip edişi güya bu altın çağa son vermiş ve beşeriyet ızdıraba düşmüş. «Beşeriyeti ızdıraptan kurtarmak için insanı çevreleyen mülkiyet, ahlâk, din ve devlet gibi maddî ve manevî hudutları kaldırmak gereklidir.» demektedirler.

Komünistlere ve bu mevzudaki fikirleri sistemleştiren Lenin'e göre, bu hudutları kaldırmak için devleti yıkmak gerekir. Burjuva devlet yıkılınca onun yerine bir proleter diktatörlüğü kurulmalı ve bu devlet din, ahlâk ve mülkiyeti tamamen ilga etmelidir. Din, ahlâk ve mülkiyet bütün dünyada ilga edilince devlet de kendiliğinden söner. Bu fikirlerin izahı şudur: Böylece insanı tahdit eden bütün maddî ve manevî kayıtlar kaybolacaktır. Ve insanlık altın çağa, yani komünizme dönmüş bulunacaktır. Din, âile, ahlâk ve mülkiyet gibi kayıtlardan âzade, tıpkı hayvanlar gibi bir hayat yaşanmaya başlanacaktır. Bu safhadan sonra ne olacağı kestirilebilir. Din, ahlâk, âile gibi hiç bir mânevî değeri kalmayan ve müşrikliğe (pağanizme) dönen insanlığı bir kuvvetli el idare edecek, kuvvetli bir devlet ve ordu ile insanlığı demirden bir cendereye alacak ve zamanı gelince bütün insanlığı, merkezi Sion olan, sion devletinin kölesi yapacak ve herkes Yahova'ya kulluk edecek ve bütün milletler Yahudilere köle olacaklardır.

Komünist nazariye; sionizmin elinde insanlığa hazırlanan korkunç ölümün caniyâne silâhıdır. Tevrat ve diğer Yahudi kaynaklarının ifade ettiği önce yıkmak, yok etmek ve sonra yeniden inşa etme işinde komünizm bir yıkım silâhından ibarettir.

Sionizm, komünizm vasıtasıyla, bugün insanlığın yarısına yakın bir bölümünün din, ahlâk, kültür ve medeniyetlerini yıkmakla meşguldür. Kapitalist sistemin bulunduğu memleketlerde gene aynı kuvvetler milletleri de-

nere etmekle meşgul bulunmakta, insanlık bu âdi ve menhus kuvvetlerin uydurduğu sistemler ve düzenler yüzünden tam bir buhrana düşmüş bulunmaktadır. Bütün insanlık, bu hayalî nazariyelerin ve sistemlerin doğurduğu esaret ve kölelikten kurtuluş için, bir ideolojiyi beklemektedir. Bu ideolojinin kaynağı ise ancak bizim tarihimizde mevcuttur.

Komünist sistemin sion emperyalizminin nasıl bir âleti olduğunu kısaca gördükten sonra, bu tesbiti vesikalarıyla kat'ileştirelim:

«Sosyal Fran-Masonluk mensupları arasında, menfaat birliği bahanesiyle, daima himaye etmekte bulunduğumuz sosyalist ve anarşist ordusu saflarına katılmasını işçiye teklif ettiğimiz zaman, bize kurtarıcı gözüyle bakacaktır. İşçilerin çalışmasından nizamen faydalanmakta olan aristokrasinin, onların tok, sıhhatli ve kuvvetli olmalarında menfaati vardı. Bizim menfaatimiz ise; Hristiyanların tereddî etmesindedir. Nüfuz ve iktidarımıza gelince; bu da işçinin devamlı olarak aç kalması ve zayıf düşmesi ile mümkün olabilecektir. Ancak bu şartlar altındadır ki, işçi arzu ve irademize boyun eğecek ve buna karşı gelmek için kendinde ne enerji, ne de kuvvet bulacaktır. Aristokrasinin meşrû krallık devrinde elde edemediği haklardan daha fazlasını, açlık sağlayabilir. Gaye ve maksatlarımıza karşı olanları, açlığın doğuracağı sefalet ve kini, çevireceğimiz hile ve desiselerle, bizzat halkın eli ile ezmek için kullanacağız.» (30)

«İktisadî buhran dolayısıyla bu husûmet bir kat daha artacak ve borsa muameleleriyle sanayiinin işlemlerini hareketsiz kılmakla nihayet bulacaktır.

Tamamen elimizde bulunan altının ve tasarrufumuz altındaki gizli imkân ve vasıtaların yardımı ile umumî bir iktisadî buhran yarattığımız zaman, sürülerle işçiyi Av-

rupanın bütün memleketlerinde sokağa dökerek aynı anda harekete geçireceğiz.» (31)

«Bu işçi sürüsü, cehâletin doğurduğu aşağılık duygusu ile, çocukluk çağından itibaren, haset ve gıpta ettiği insanların zevkle kanlarını akıtacak ve ondan sonra da mallarını yağma edeceklerdir.

Fakat bu adamlar, bizimkilere dokunmıyacaklardır. Zira, bu hadiselerin cereyan edeceği tarih mâlum bulunacağından, bizden olanları korumak üzere, tedbirlerimizi almış bulunacağız.» (32)

«1789 inkılâbını hazırlayan Farmasonluk şimdi de sosyalizm inkılâbını hazırlamalıdır. Masonlar işçilerle müşterek çalışmalıdır. Masoniarca münevver kuvvet ve yardımcı kaabiliyet, işçilerde ise kemiyet ve imhâ vasıtaları vardır ki, bunların bir araya gelmesi «içtimâî ihtilâli» vücuda getirir.» (33)

«Fran-masonların ve işçilerin birleşmesi gerçekleştikten sonra biz mağlup olmaz bir ordu teşkil edeceğiz.» (34)

«Bu meslek (komünizm), kapitalizme karşı döğüşen ve emeğin hakkını müdafaa eden bir sosyal meslektir. Ve bu nokta-i nazardan tarihin... tebcil ile andığı ihtilâl-i kebîriyle aynı şekil ve tarzda zuhur eden sovyet ihtilâli hakkındaki hükümleri başka başka olmayacağı kuvvetle ümid edilir.

Bugün masonlukta işçinin zulüm ile iptal edilen hakkını müdafaa eden ateşin alevlendiğini gördüğü gün bütün sosyalist ve radikal sosyalist kuvvetlerin bu müessesese (masonluk) ile el ele verecekleri şüphesizdir.» (35)

«Artık Allahı bir maksat ve gaye olarak kabul edemeyiz. Biz bir ideal tesis ettik ki, o da Allah değil beşeriyettir.» (36)

«Açıkça söylenebilir ki masonluk sosyalizme gitmekte ve sosyal bir inkılâba yürümektedir.» (37)

«Hakikaten demokratik bir ruh ile muttasıf bir hükümet, kapitalist hükümetlerin elinden insanlığın kaderi üzerinde baskı yapma imkânını çekip koparabilmek için derhal bu sosyalizasyon işini ele almalıdır.» (38)

«Masonluğun idaresi altındaki proleterya birliğinin tamamlanıp ikmal olunduğu gün hakikaten nâmağlup bir ordu olacağız.» (39)

Yukarıda görülen vesikalar, komünizmin nasıl bir sionist ihtilâl âleti olduğunu açıklamaktadır. Bu vesikaları dikkatle incelemek ve hadiselerle kıyaslamak her millet evlâdı için bir borçdur.

Türkiyedeki komünist faaliyetleri bu zaviyeden etüd edilince vesikaların ifade ettiği manâ daha iyi anlaşılır.

Türkiyede komünizmi ilk propaganda eden şahıs Aleksanden İsrail Hepland idi. Sonra komünist faaliyetlerini yürütme işi bir başka Yahudiye, yani Dr. Şefik Hüsnü Değmer'e geçti. Öldüğü tarihe kadar perde arkasından komünist faaliyetleri yürüttü. Şefik Hüsnü'nün liderliği esnasında ve ondan sonra da komünist faaliyetleri idare eden popüler şahsiyetlerden Nazım Hikmet adlı hain de Yahudi idi. Şimdi Türkiyede komünist faaliyetlerin yürütücüsü, Nazım Hikmetin kuzeni Mehmet Ali Aybar adlı Yahudidir. Görülüyor ki, Türkiyede de kaide haricine çıkılmamıştır. Ve Türkiyedeki komünist faaliyetleri de, insanlığın ve milletlerin düşmanı, sionizm idare etmiştir. (40)

AMERİKA VE EMPERYALİZM

Emperyalizm insan, eşya ve hayat kanunlarına uymayan bir ideolojinin hakimiyetinin son noktasıdır dedik. Kapitalizm, Amerika'da ve bütün dünyada, insan yapısına aykırı olduğu için huzursuzlukların âmili olmuştur. Zira, insan yapısına aykırı bir düzen insanla zıtlasma

halindedir. Bu sebepten buhran, kaçınılmaz bir haldir. Buhran kendini siyasî yapıda da göstermiş olup, siyasî iktidar bir malî oligarşinin kontrolüne geçmiştir. Amerikan milletinin en hayatî kararlarında, Amerikan milletin değil, bu malî oligarşinin sözü geçer. Amerikada malî oligarşinin milletin siyasî, kültürel, askerî ve iktisadî hayatına el attığı bir gerçektir. Sözde hürriyet maskesi altında, insanın ahlâkî değerini hiçe sayan, ona değer vermeyen bir sistem hüküm sürmektedir.

Ancak, Amerikayı ve dünyanın bir kısmını buhrana sokan kapitalist emperyalizmin güdücüsü olan malî oligarşinin ideolojik tahlile tabi tutulması gerekir.

EMPERYALİZMİN GÜDÜCÜSÜ MÂLÎ OLİGARŞİNİN İDEOLOJİK KARAKTERİ NEDİR?

Kapitalist ekonominin kısa bir tetkiki, bu ekonomi şekline dev şirketlerin hakim olduğunu gösterir. Bir şirketin diğerini yutmasından veya birleşmelerinden doğan dev şirketler, ekonomiye hakim durumdadırlar. Cemiyet hayatında ahlâk ve dinin tesirleride son derece azalmış olduğundan, cemiyette hakim kuvvet olarak sadece ekonomi kalmış bulunmaktadır. Bu zaruret ise cemiyeti şirketlerin menfaatine tabî hâle getirmiştir. Böylece liberalizmin zaruri neticesi olarak, cemiyetin taksimi, idaresi, siyaseti ve her şeyi şirketlerin eline geçmiş bulunuyor.

Bu açıklamalardan sonra, Amerikadaki kapitalist ekonominin ideolojik yapısını görebiliriz: Ekonomide, büyük şirketleri ve sermaye gruplarını sayalım: Demir çelik endüstrisi ve harp sanayiinde Bernard Baruh'un iştirak ettiği şirketler, petrol sanayiinde, D. Rokfeller ve şirketleri, buğday ticaretinde Dreyfüs, sermaye piyasasında, Morgan ve şerikleri, Amerikan ekonomisine hakim bulunuyorlar. Bu hakimiyet cemiyetin bütün kademele-

rinde kendini huzursuzluk, buhran ve emperyalist harpler olarak hissettiriyor. Görülüyor ki, Amerikan ekonomisi üzerinde, hakimiyet kuranlar, isimlerinden de anlaşılacağı üzere bir avuç yahududur. Gerçekte Kapitalizm, Sion emperyalizminin maskesidir. Yahut emperyalizmin beyni Sionizmdir.

Dünya üzerinde Amerikan politikasının görüldüğü her hadiseyi ancak bu prensip aydınlatır. Amerikan kapitalizmi, Sionizmin maskesidir.

Şimdi emperyalizmin öteki yüzüne geçebiliriz.

KOMÜNİZM VE EMPERYALİZM :

Komünizm emperyalizmin en vahşi ve gaddar yüzünü teşkil eder. Yüksek ve medeni bir milletin, insanlığın gözleri önünde yok edilmesi cinayetini emperyalizm kelimesi anlatmakta aciz kalır.

Müslüman Türkleri ortadan kaldırma hareketinin zamanımızdaki adı, Komünizmdir. Komünist memleketlerde, memleketin hakimi komünist partisidir, Kızılordu ve devletin bütün kademeleri partiye bağlıdır. Komünist partisi memleketin kaderine hakim vaziyettedir. Siyasî, askerî ve malî iktidar Komünist Partisinin elindedir.

Şu halde komünist emperyalizmin başı komünist partisidir, demektir. Mesele bu kadarla bitmez. Şu sualinde cevabını bulmak gerekir: Komünist partisinin ideolojik yapısı nedir? Daha evvelce de gösterdiğimiz gibi, Komünizm gerek nazariyesi ve prensipleri ve gerekse hareket teorisi, Judeo-Grek Talmudik menşelidir. Ayrıca Komünist partisinin kontrolü sionist şeflerin elinde bulunmaktadır. Komünist partisinin tarihi bunun delilleriyle doludur. (41) Şu halde komünizm, Sionizmin maskesidir. Yahut, emperyalizmin beyni Sionizmdir.

Bu son netice de emperyalist harplerin izahında çok kıymetli bir tahlil vasıtasıdır.

EMPERYALİZM VE HARPLER

Bu bölümde Çinin komünistleşmesi, Kore ve Vietnam harplerini, Çekoslovakya istilâsını inceleyecek ve çıkan dersleri milletçe içinde bulunduğumuz şartlara tatbik edeceğiz.

Çinin komünistleşmesi ve saklanan gerçekler :

Çin asırlar boyu imparatorlukla idare edilmiş bir millettir. Emperyalist bir kültüre ve kadroya sahiptir. 1911'deki ihtilâlle devrilen imparatorluk, bir mason olan Sun Yat Sen tarafından yıkılır ve cumhuriyet idaresi kurulur. Bu sıralarda Çinde komünizm filizleniyordu. Sun Yat Sen'in ölümünden sonra Milliyetçi Parti Çan Kay Şek yönetiminde Çini idareye başladı. (42) Milliyetçi parti hükümeti Amerika ile ittifak halinde idi. Bu hükümet,

Stalin'in desteklediği Çin komünistleri ile mücadele etmekte idi.

II. Cihan Harbinde Çin Amerika safında harbe girdi. Bu sırada komünistler güçlenmişlerdi. Harbin meydana getirdiği tahribat çoktu. Komünistler mevcut kuvvetlerinin ancak % 10 unu harbe ayırmışlar, bütün kuvvetleri ile propaganda etmeğe ve teşkilâatlanmağa gayret ediyorlardı, neticede yorgun Çan Kay Şek kuvvetleri, yorulmamış ve çoğalmış komünist kuvvetleri karşısında duraklamağa başladılar.

Çin komünistlerini başlangıcından beri Hans Neuman, Bluecher Galen, Rogachaft, Michael Barodin, Besso Lominadse, Josef Pagdny gibi beynelmilel Yahudilerin yönetimi altında bulunuyordu. Diğer taraftan, Amerikan hükümeti, Millî hükümete gerekli silâh yardımı yapmaktan başka Marchall misyonu Çan Kay Şek'i Komünistleri merkezî hükümete ortak olarak kabule zorluyordu. (43) Bütün bunlara şu ihanette eklendi «Yaltada yapılan gizli anlaşmada Roosevelt Çin topraklarını, sanki kendi malı imiş gibi komünistlere peşkeş çeçkiyordu.» (44) «Roosevelt Yalta'da Kuril adalarını, Çin limanlarını, Dairen ile Port Arthur'un kontrolünü gizlice Staline verdi ve Çan Kay Şek'in bu fedakârlığı kabul etmesini istedi.» (45)

Yukarıda zikrettiğimiz vesikalar göstermektedir ki gerçek emperyalizm yani sionizm, kapitalizmi de komünizmi de kendi emellerine uygun olarak kullanıyor ve istismar ediyor. Birbirine düşman görünen kuvvetlerin, bir milletin yokolması bahis konusu olunca, yani emperyalizmi tesis etmek meselesi ortaya çıkınca beraberce hareket ettiğini görüyoruz.

Komünizmin, Kapitalizmi inkâr ettiği yalanı iflâs etmiştir. Kapitalizm de Komünizm de Sion emperyaliz-

minin maskesinden ibarettir. Çin Sionizmin Dünya hakimiyeti namına, Komünistleştirilmiştir.

Bu gerçeği nazik bir lisanla ifade eden, Çan Kay Şek'in sözlerini de aşağıya alalım:

«Ortada kat'î bir şey var. Bu da Amerikalılarla bizim işbirliğimizin elzem olmasıdır. Müsterek düşmana karşı muvaffak olmak için bu, tek çaredir. Gönül isterdi ki Amerikalı dostlarımız bu fikri yanlış anlamasınlar. Meselâ dört ay evvel Çin'in selâmeti aleyhine, komünistler hesabına çalışan casus şebekeleriyle işbirliği yapan ve bu hücrelerin faaliyetlerini gizlemeğe çalışan MASON localarını kapattım ve bu vatan hainlerine icap eden cezalar verildi. Fakat beni şaşırtan nokta, bazı Amerikan resmi mahfillerinin, bizim dahili işlerimiz olan bu meseleyi protesto eder mahiyeteki beyanlarıdır.» (46)

Şu gerçek bütün sağcıların dikkatini üzerine toplamalıdır. Haksız, gayri-millî ve gayri-insanî her sistem emperyalizme dönüşür ve sionizmin maskesi ve maşası olur. Koskoca Çin kıtasının emperyalizmin tuzağına düşmesi bu gerçeği açıklar. Çin komünizm bataklığına emperyalizmin beyni SİONİZM tarafından itilmiştir. Bu bakımdan Emperyalizmle gerçekten mücadele sionizmden ayrılmaz. Emperyalizmle mücadelede, emperyalizmin hiç bir nevi sionizmden ayrılamaz. Emperyalizmle mücadeleyi, sionizmle mücadeleye sevketmeyenler, emperyalizmin oyununa gelmiş bulunuyorlar.

Emperyalizmin bünyesinden doğan bu gerçekleri, başka harplerde de görmekteyiz.

KORE HARBİ VE GERÇEK EMPERYALİZM :

Bilindiği gibi, II. Cihan Harbinin bitimini müteakip, Japonlar işgal ettikleri yerleri Amerikan, Çin, Rus kuvvetlerine teslim ediyorlar. Ve Japon istilâsına uğramış yerler, yeni sahiplere teslim ediliyordu. Fransa, Alman-

ya, İtalya, Avrupada nasıl Alman kuvvelterinden temizlenmişse, Asyada Japon kuvvetlerinden öylece temizleniyor. Bu memleketlerde yeni hükümetler kuruluyordu. Polonya, Çekoslovakya, Macaristan, Almanya ve diğer komünistleşen memleketler de kukla komünist hükümetler, Kızılordu vasıtasıyla muhaliflerini tasfiye ettiler. Ve kızıl bir diktatörlüğü yerleştirdiler.

Avrupanın büyük bir kısmının Rus kuvvetlerine peşkeş çekilmesini ileride açıklayacağız. Alman milletinin toptan, kızılordu ve onun sionist güdücüleri tarafından imhası için, yapılan sionist komplo cidden tüyler ürpericidir. Yalnız şu kadarını açıklayalım ki, Kızılordunun Almanyayı baştan başa istilâsı ve halkı katletmesi için pek çok yerde Amerikan orduları kasten yavaşlatılmıştır. Amerikan ordusunu işgal eden sionist şebeke, zavalı Amerikan askerini cinayetlerine ortak yapmaya çalışmıştır. Çörçil yayımlanan hatıralarında, çıkarmanın Adriyatik sahillerinden yapılmasını istediğini ve fakat buna Avrupanın Rus orduları tarafından işgalini kolaylaştırmak için, müsaade edilmediğini yazar. Mason Eisenhower'in genel kurmay başkanlığını yapmış, Amerikan milliyetçisi General Patton ise Avrupa çıkartmasının kasten çok yavaş yapıldığını ve bu halin Rus istilâsını hızlandırdığını ifşa etmiştir. (47) Görülüyor ki Amerikan halkı ile Amerikanın başına musallat olan Sionist güdücüler arasında tam bir çarpışma vardır. Ve sionizm Amerikan halkının parasını, silâhını, zekâsını ve kuvvetini kendi namına kullanmaktadır. Bu korkunç istismar esnasında, Amerikanın yıkılışı da hazırlanmaktadır. Ve Sionizm Dünyayı korkunç bir vahşetle gelecek komünizm cellâdına teslim edilmek üzere hazırlamaktadır.

II. Cihan Harbini müteakip Avrupada görülen hiyanetler, Asyada da aynı el tarafından idare ediliyordu.

Japonların istilâsından kurtulan Kore yeni istilâcı-

lar ile karşılaştı. Rusya ve Amerika Koreyi işgal ettiler. Rusyanın işgal ettiği bölgede bir komünist hükümet kuruldu. Amerikanın işgal bölgesinde de bir Amerika taraf-tarı hükümet iş başına geçti.

Komünizmin mücadele doktrini devamlı ve sınırsız bir harpten ibarettir. Ve hedef, Dünyayı istilâ etmektir. Bu maksatla Komünizm Korede tecavüzlerini arttırdı. Ve komünist kuvvetler Kuzey Kore'ye sarkmaya başla-dılar.

Amerika, Güney Kore ve Amerikan ittifakındaki di-ğer milletler bu saldırıyı karşılamak üzere hareket etti-ler. Bizim bu savaşa iştirakimizi gerektiren şartların in-celenmesi bu yazının mevzuu haricindedir. Fakat şurası kesindir ki, Kore harbine iştirakte hiç bir menfaati ol-mayan Türkiyenin iştiraki sadece abes kelimesi ile ifade edilebilir.

Bu savaşta, binlerce Mehmetçik vefat etti. Pek çok Amerikalı öldü. Ancak bu ölenlerin kanı, Kore harpleri-nin kaderini değiştirmede. Bu harpte müttefik orduları başkomutanı Mac Arthur'un teklifleri A.B.D. Hariciye Vekili Dulles tarafından reddediliyordu. Mac Arthur, ken-disine derinden tesir eden bu harbin içyüzünü naklediyor. «Müttefik ordusunun bütün çalışmaları gizli bir el tara-fından durduruluyordu. Verilen emirlere göre bozguna uğrattığımız düşmanı takip edemiyorduk. Bu düşmanın yeniden toplanmasına imkân veriyordu. Teklif ettiğimiz, ikmal hatlarını bombalama teklifleri reddediliyor harp uzatılıyordu. Ve komünistlere karşı yapacağımız harekâ-tın plânları, F. Dulles tarafından Londraya İngiliz ma-sonlarına gönderiliyor ve oradan da Çinlilerin eline ge-çiyordu. Böylece yaptığımız bütün plânlar, Çinliler tara-fından öğreniliyor, harbi neticelendirmemiz mümkün ol-muyordu. (48) Kore harbinin bitmeyişi ve ölen binlerce insanın katlinin mesuliyeti F. Dulles ve bütün dünya ma-sonluğuna aittir.

Bir harbi idare eden başkumandanın çok kıymetli if-
şaat ve mütalâaları bunlardır. Kore harbinin bir türlü
neticelenmemesi müttefik ordularının boş yere kanları-
nın akmasından kimler faydalandı? Vietnam harbinde
aynen göreceğimiz hiyanetler, kime kâr, servet ve ikti-
dar getirmektedir?. Milletlerin canavarca boğuşturulma-
sından kimler mesuldür? Kore harbinde kazançlı olan sa-
dece, Beynelmîlel sionizmdir. Zira, Amerikan ordusunun
silâh, cephane ve bütün harp malzemelerinin imali ve sa-
tışı ile zenginleşen sadece Amerikadaki YAHUDÎ şirket-
leri olmuştur. Diğer taraftan yahudiliğin canavar âleti
komünizmin nüfuz, iktidar kazanması imkânı artmış, tec-
rübesiz bir millet (Amerikan halkı) emperyalizmle dam-
galanmış ve itibarını yitirmekte bulunmuştur.

VIETNAM VE GERÇEK EMPERYALİZM :

Kuzey Vietnamdan gelen, Moskova ve Pekinden ida-
re edilen saldırılara karşı, Güney Vietnam ve Amerika
kuvvetlerinin devam ettirdiği harbin gerçek yüzü, bu
harbin hangi ideoloji namına ve menfaatine yapıldığını
ortaya koymakla açıklanabilir.

Önce harbi kimler devam ettirmek istiyor onu tetkik
edelim:

Newyork Times gazetesinde, Vietnamda harbin de-
vamını isteyen 45 imzalı bir ilân çıktı. Bu ilânda kimler
vardı? Bu 45 imza içinde 31 tanesini bankacı ve sanayi-
ciler teşkil ediyor, geri kalanını da bu bankacılara bağlı
sektör ve gazeteciler teşkil ediyordu. Bu imzalar üç ser-
maye grubunu temsil ediyordu:

1. Grup — D. Rokfoller grubu.

Arthur H. Dean, Sullian ve Gomwel hukuk danışma
şirketi ortağı, Chase Manhattan Bank, D. Rokfeller, Le-
wis F. Powell, Williamsburg kumpanyası şefi (Rokfolle-
re bağlı)

2. Grup — Morgan grubu.

Başkan Thomas S. Gates, Müdür Robert, D. Morphy ve diğerleri.

3. Grup — Savaş sanayii liderlerinden Lazard firması ve grubu:

André Mayer, Savunma Bakanlığı eski bakan yardımcısı Roswelt Gilpatric, Delaware Üniversitesi rektörü Jhon A. Perkins, elektronik cephane yapımcısı Davit Packart ve diğerleri. (49)

Görüldüğü gibi Vietnam savaşının devamını isteyenler ve devamını mümkün kılanlar bir sermaye gruplarıdır. Ve bu sermaye grupları dikkat edilirse, Beynelmlel yahudi sermayesinin mümessilleridir. (50)

Beynelmlel sionizmin Amerikadaki ayağının bu harpten kârı nedir ve ne şekilde temin edilmektedir?

«Bu savaşı kazanacağımıza inanıyoruz. Savaş sonunda elimizde büyük bir yeniden inşa işi doğacaktır. Bu finansmanı gerektirecek, finansman ise bankacılık demektir... İngilizlere ve Fransızlara bankacılık tekeli kaptırmak budalalık olur. Çünkü Güney Vietnam ekonomisi her gün biraz daha fazla Amerikaya dönük bir yön alıyor.» (51)

Son haftalarda tehlikeli askerî tırmanmasına rağmen yatırımlar hızlanmaktadır. Bu günlerde Standard oil, Caltex ve Shell petrol şirketleri 19 milyon dolarlık bir ortak rafineri kurmak için Vietnam hükümeti ile müzakereye girmektedirler. Eğer anlaşmaya varılırsa Morgan şirketi (52) bu işi finanse edecektir. (53)

Görülüyor ki, Beynelmlel Yahudiliğin Amerikadaki kolu, harpleri bünyesinin zaruri icabı olarak, kanlı bir pazar olarak devam ettirmek istemektedir.

Amerikan ve Güney Vietnam ordusunun kullandığı silâhları imâl eden fabrikaların kâr getirmesi ancak harplerin devamı ile mümkündür. Milyonlarca insanın gözya-

şı, ızdırabı ve iniltisi, harblerde ölen binlerce insanın kanı, Amerikadaki beynelmilel Yahudiliğin kasasına para olarak akıyor.

Ancak Vietnam harbi sadece Amerikan Yahudiliğine değil, aynı zamanda sionizmin Rusya koluna da ayrı ölçüde malî iktidar temin etmektedir. 4 Haziran 1968 tarihli Yeni Gazetede bu hususta şu haber verilmiştir:

«Rusya Vietnam savaşında, ekonomik kazançlar elde eden ülkelerin başında gelmektedir. Daha açık bir şey söylemek gerekirse eğer Vietnamda barış kurulursa ekonomik durumları sırf, bu ülkede en vahşi, en korkunç şekilde devam eden savaşa bağlı bulunan, en az 12 devlet, 1930 yıllarını hatırlatan bir krize yuvarlanacaklardır.»

Şimdi harp endüstrisinin ve maliyesinin kazancını tesbit edelim:

«Vietnam ile ilgileri en fazla olan endüstriler, iki yılda % 56 ile % 176 lık bir kâr artışı göstermekte olup, bu miktar diğer bütün şirketlerin ortalama kârlarının iki ile altı katıdır.»

Şu halde Amerikanın menfaatlerini koruduğunu zanneden Amerikan ordusu Amerikanın değil, Amerikadaki Yahudi şirketlerinin menfaatlerine âlet oluyor. Böylece Beynelmilel Yahudilik, Amerikan hükümetlerini ve milletlerini emperyalizmle itham ettiriyor, itibarını kaybettiriyor, kendine muhtaç hale getiriyor, diğer taraftan insanlığı köleleştirmek için korkunç bir canavar olarak kullandığı komünizmi kuvvetlendiriyor. Böylece, mazlum milletlerin kaderi üzerinde korkunç bir kumar oynanıyor. Milletler, komünizm canavarına karşı silâhsız, ittifaksız bir halde, yalnız başlarına bırakılmaya mecbur kalıyor. Beynelmilel Yahudiliğin cihan hakimiyetini temin edecek son merhale, yani, din, millet, ahlâk ve şahsiyetsiz cihan çapında katliamı ustaca hazırlamış oluyor. Harp,

isyan, ızdırap ve acıdan bıkan insanlığın bir avuç Yahudinin elinde köleleşmeğe rıza göstereceğini zannediyorlar.

Sionizm bu menhus hedefi için milletleri harp, ihtilâl ve açlıklarla yıpratmayı temel mücadele metodu kabul etmiş bulunuyor. Vietnam gerçekte zavallı bir halkın topraklarında cereyan eden ve Amerikan halkının istismar edildiği ve fakat sadece beynelmil el yahudiliğ in emperyalist bir harbidir.

ÇEKOSLOVAKYA İŞGALİ VE GERÇEK EMPERYALİZM

Gerçek meperyalizmi ve emperyalizmin karıştığı hadiseleri iyice bilmek için şimdi de kızılordu tarafından Çekoslovakyanın işgaliyle neticelenen hadiseleri inceleyelim:

Çekoslovakya II. Dünya Harbinden sonra komplo larla komünist terörüne sokuldu. Ancak zamanla isyanlar değişik şekillerde devam etti geldi. Zira komünizm gibi gayri-insanî bir sistem insanla temelden çatışma halindedir. Bu zıddiyet insan ve cemiyet kendi yapısının en tam ifadesi olan ideolojiyi ve sistemi buluncaya kadar devam eder. Bu sebepten diğer sol ideoloji ve sistemlerle beraber komünizmin zorla tatbik edildiği her yerde, insanın reaksiyonları çoğalacak ve artacaktır.

Çekoslovakya da bu tarihi ve zaruri akıştan tabiatıyla hariç değildi. Önce Rus baskısına ve Marxist tatbikatına karşı çıkan Çek halkı, kendi kurtuluşunu aramakta idi. Bir millet emperyalizm ile savaşın eşiğinde idi. Amerikanın normal olarak Çek halkına yardımı gerekirdi. Ancak hadiseler böyle gelişmedi. Emperyalizmin bu hadisedeki oyunu gerçekten dehşet ve ibret vericidir: Amerika Rusların Çekoslovakya yı işgal edeceğini evvelden bilmesine rağmen neden reaksiyon göstermedi ve işgale

göz yumdu. Bu ihaneti Der Spiegel dergisi ifşa etmişti şimdi Der Spiegel'in bu yazısını okuyalım:

«... Zira Çekoslovakyanın işgal olunacağına dair olaydan çok önce verilen rapor bir Amerikan generali tarafından — uyutulması — için beri çevrilmiş ve Vietnam olayları dolayısıyla Amerikan hükümetinin bu işi fazla kurcalamak istemediği öne sürülmüştür.

Alman istihbaratına göre şayet Kiesinger Washington politikasına uymayıpta raporu usulü dairesinde dünya efkârına açıklamak yolunu gütmüş olsaydı, belki de Rusya bu cüreti gösteremezdi. Plânların batılılarca öğrenildiğini ve dünya efkârına açıklandığını görerek son dakikada işgalden vazgeçebilirdi.

Batı Almanyanın istihbarat şefi General Gerhart Wessel, Varşova anlaşmasına dahil devletlerin yapmakta olduğu manevraların istilâyı kamufle etmek için olduğunu elindeki kesin delillerle Bonn hükümetine ve Nato başkomutanlığına bildirmişti bu generalin elindeki kat'i delillerden başka, Amerikan istihbarat servisi de fezada dolaşan casus uyduları vasıtasıyla Rusların ne yapmak istediklerini çok önceden öğrenmişlerdi.

General Wessel'in üç ay önce verdiği rapora göre Varşova Paktına dahil memleketler Çekoslovakya dışında askerlerini bu istilâ için hazırlıyorlardı. Bu birlikler 10-12 bin mevcutlu olup, çeşitli bölgelerden gelmişlerdi ve ilk hedefleri Çek hududunu geçmekti...

Mayıs ayının sonlarına doğru Bonn hükümetinin ileri gelenlerine, iç işleri - dış işleri bakanlarına ve Şansölye Kiesingere durum bildirildiği zaman sadece dış işleri bakanı «Rusların bu kadar ileri gidebileceklerini zannetmiyorum» demişti.

24 Mayıs'ta Batı Almanya hükümeti sözcüsü Diehl yaptığı bir basın toplantısında Şansölye Kiesingere da-

nışmadan Rusların Çekoslovakya'yı işgal etme ihtimalinden bahsetiyse de A.B.D. hükümetinin isteği üzerine Bonn hükümeti Diehl'in sözlerini resmen yalanlamak mecburiyetinde kaldı... Sefir ihbar ediyor.

Diğer taraftan Dupçek'e karşı hizipte olan ve Moskovada elçi olarak Çekoslovakya'yı temsil eden Vladimir Kouçky'nin 18 Ağustos günü kızıl ordu'nun siyasi komiseri General Yebiçnevi ziyaret ederek «Dupçek ile bazı parti ileri gelenleri sağ kanada satıldılar.» diye ihbar etmesi ve salı günü yapılması kararlaştırılan olağanüstü kurul toplantısında Liberalizme kayan daha kesin kararların alınacağını, böylece Çekoslovakya'nın anti-sovyet bir siyaset gütmeye hazırlandığını söylemesi Rus komutanlarını hareketi ivedileştirmeye sürüklemiş ve Kremlin ile askerlerin arası bu yüzden açılmıştı.

Batı Alman Hükümetinin istihbaratına göre Çek elçisi Koujky'nin bu ziyaretinden sonra, general Yebiçnev savunma bakanı maraşal İvan Grecheko'yu görmüş bilâhare başkomutan Yakubovsky'de yanlarında olduğu halde üç kişi Brejnevi görmeye gitmişler.

Netice malûm Çekoslovakya bir buçuk gün sonra işgal ediliyor. İşin garip tarafı Moskovadaki Çek elçisinin bütün davranışları ve Rusya'nın harekâta geçmesinin an meselesi olduğunu Bonn hükümetine ve otomatikman Natoya rapor ettiği halde, Batı Almanya hükümeti istihbarat teşkilâtının gayretleri boşa gidiyor, Ruslar «Davet edildik» bahanesiyle Çekoslovakya'ya girdikten sonra batılı liderler ancak kınama gösterilerinde bulunup yuvarlak kelimelerle Rusları protesto ediyorlar.

Batı Almanya istihbarat şeflerinin söylediğine göre Alman Çekoslovakya hududundaki dinleyici cihazlar Rusların işgal hazırlıklarını çok önceden açıkça zaptetmiş-

lerdir. Ancak bu elektronik araçlar hareket sırasında Ruslar tarafından kırılmıştır.» (54)

Görüldüğü gibi Amerikan ve Alman hükümetleri Çekoslovakya'nın işgal edileceğini bildikleri halde bunu önlemek için en ufak bir harekette dahi bulunmamışlardır. Bunun sebebini araştıralım.

Le Nouvelle Observateur adlı gazete Yalta konferansında Dünyanın kimler arasında ve ne nisbette paylaşıldığını açıklamıştı. Bu açıklamaya göre «4 Şubat 1945 de toplanan Roosevelt, Churchil ve Stalin'in katıldıkları Yalta konferansı üç büyük devletin Avrupadaki nüfuz bölgelerini tesbit etmiştir... Bu konferansta hasta bulunan Roosevelt ile A.B.D. dışişleri bakanı Stettiung'e göre bir menopos krizi geçiren Churchil, Ruslara orta Avrupada ve Balkanlarda ezici bir üstünlük tanımışlardır.» Bu açıklamaya göre, Avrupa üzerindeki Rus hakimiyeti böylece kararlaştırılmıştır.

Romanyada % 60, Bulgaristanda % 75, Yugoslavya'da ve Macaristan'da % 50 Polonya ve Çekoslovakya'da önemli Rus tesiri kabul edilmiştir.»

Bütün bunların tek bir izahı vardır: Çekoslovakya'nın kızılordu tarafından işgali, ancak bir anlaşmanın ve ittifakın neticesidir. Bu ittifak milletlerin yok olması pahasına, Sion emperyalizminin kuklası olan komünist Rus ve kapitalist Amerikan hükümetleri arasındaki bir ittifaktan ibarettir. Böyle gizli bir ittifak bazen harpleri, bazen isyanları ve ihtilâlleri doğuruyor. İttifakın bir dereceye kadar en son resmî şekli ifşaatlardan anlaşıldığına göre Yalta anlaşmasıdır. Değişik kuvvetleri bazan uzlaştıran bazan çarpıştırmaya çalışan bu menhus anlaşmalar — gizli emperyalist anlaşmalar — ancak milletlerin uyanması, emperyalizmin içyüzünü bilen millî kadroların açtığı savaşa katılmasıyla parçalanacaktır.

Bütün bu izahlar çerçevesinde «Amerikan ordu ve donanmasının sadece beynelmilel emperylizmin menfaatlerine göre hareket ettiğini görürüz.

Amerikan ordusu Çin'de, Kore'de ve bugün Vietnam'da neticesiz bir harbin içine itilmekte Avrupada kızıl orduya ses çıkaramamakta, kızılordunun canavarlığına seyirci kalmağa mecbur edilmektedir.

Amerikan 6. filosunun, Türkiye'ye sık sık gelişi ve Türk milletinin kültür, örf ve ahlâkını incitici davranışlarıyla halkı rahatsız etmesi her şeyden önce Amerikan halkının menfaatlarıyla uyuşmaz.

Türkiye'de komünist hareketlere en ziyade müsait ortamı komünistler 6. filonun gelişi sebebiyle bulmaktadırlar. Buna fırsat vermek cehalet değil, alçakça bir ihanetin ifadesidir. Türkiye'ye, bütün dünya milletlerine ve bizzat Amerika'ya karşı ihanettir.

TÜRKİYE VE EMPERYALİZM

Türkiye bugün tarihimizin en buhranlı devirlerini geçirmektedir. Türkiyede millî gelirin % 50 si dışarıya kaçırılmakta, millî ekonomisi üzerinde gayr-i millî ekonomik güçlerin tesirleri (sayı itibariyle) % 66-70 i bulmakta, sermaye ve teşebbüs noktasından ise millî ekonomiyi boğmuş bulunmaktadır.

Türkiyede, istihsal ve istihlâk milletin hayat müdafası prensibine göre değil, beynelmilel Yahudi sermayesinin menfaatlerine göre ayarlanmaktadır. Bütün ekonomimiz lüks, israf ve istismar prensiplerine göre çalışmaktadır. Çok konuşulan bu iktisadî buhran, millet buhranının bir tezahürüdür.

Türkiyede ahlâkî, kültürel, iktisadî ve siyasî buhran gittikçe son noktasına doğru yaklaşmaktadır. Millet

zenginliği sömürölmekte, millet düşmanlarının eline geçmekte hastalık, açlık ve ızdırap gün geçtikçe büyümektedir. Herkesin bildiği veya duyduğu sıkıntılar nereden gelmektedir? Bu sıkıntılar istihsal vasıtaları ile ona sahip oluş arasındaki tezattan mı doğuyor? Bütün ızdıraplar mülkiyetin kollektifleştirilmeyişinden mi ileri geliyor? Türkiyede ve dünyanın pek çok yerinde propagan-dası yapılan fikir budur. Böyle basit ve vehme dayalı zavallı fikrin hakikat karşısında dayanma imkânı yoktur.

Rusya ve Çin'de insan kanının seller gibi aktığı katliamlarla kurulabilen komünist emperyalizmin pençesinden kurtulmak isteyen ve devamlı olarak iltica eden insanlar neden kaçıyorlar? Rusya'da ve Çin'de neden milletler komünizmin baskısına sık sık isyan ediyorlar? Komünistler bu acı gerçeklerin izahını yapamazlar ve yapamayacaklardır.

İnsanlığın ve milletimizin buhranı insan ve cemiyet yapısına uymayan sistemlerin yani gayr-i insanî sistemlerin zorla tatbik edilmesinden doğuyor. Ayağa uymayan ayakkabı nasıl ayağı sancıtırsa, insanın yapısına uymayan sistemler de insanı ve milletleri öylece rahatsız eder, buhranlara sokarlar.

Milletlerin inanç, düşünce, ahlâk ve örfleri ile tezahür eden birer ideolojik yapısı vardır. Cemiyetin düzeni bu ideolojik yapının ilmîleşmesi ve devletleşmesi değilse, ızdırap başlar ve insan buhrana sürüklenir.

Bu buhran, milletin ideolojisinin inkârı ve millet düşmanını ideolojilerin benimsenmesi ile başlar. Bugün bütün dünyayı, kapitalizm ve komünizm gibi gayr-i millî sistemlerin cenderesinde ezmek istiyorlar. Bu sistemler vasıtasıyla insanı insan yapan imanını, fikri ve ahlâkı yıkmak istiyorlar. Bu menhus neticeyi temin için zor ve hileye baş vuruyorlar. Emperyalizmin kökü olan sol ideoloji, hakimiyet kurarken en kanlı bir emperyalist harbi ve emperyalizmi doğuruyor.

Türkiyede emperyalizm aynı yollardan geçerek teşekkül etmiştir. 1839 Tanzimat-ı Hayriyye adındaki ferman gerçekte dünya sionizminin ve papalığın arzularını kaplıyordu. 1839 Tanzimat fermanının dayandığı temel, devlete isyan eden ve seneler boyu da isyan edecek olan Sırp, Ermeni, Bulgar ve Ruma medenî değil, siyasî eşitlik vermek olmuştur.

Bir İslâm devleti olan Osmanlı İmparatorluğunu kuran, kan akıtan, can veren ataların döğüştüğü düşmanlar; şehid torunlarıyla aynı siyasî haklara sahip oluyorlardı.

Bundan başka, Tanzimat fermanı Türkiye'de batı hayranlığının kat'î başlangıcı oldu. Beynelmilel Yahudiliğe bağlı mason locaları kuruluyor, misyoner ocakları vatani baştan başa bir fesat ocağı gibi örüyorlardı. Gayr-i millî kültürlerin, emperyalist siyasetlerin âdi ve iğrenç vasıtası olan mason locaları, misyoner ocakları milletin temiz evlâtlarını kandırma ve zehirleme yarışına girdiler.

Gene 1839 Tanzimat fermanından sonra gayr-i müslimlerin Osmanlı topraklarında arazi iktisapları meşrûlaştı. Ticaret hayatı Rus palikaryalarına teslim edildi. Gene Tanzimattan sonra askerî mağlûbiyet ve siyasî buhranlar imparatorluğumuzun bünyesini çatırdatmağa başladı. Türkiyede kendini inkâr ve emperyalizme boyun eğme hareketi 1839 da kat'î olarak başlar.

Bu hareketten sonra Türkiyede menşeyini Judeo-Grek kültürü olarak tesbit ettiğimiz Avrupa medeniyetine teslim ve kendimizi inkâr devri başlar.

Millet ideolojik yapısına tamamen zıt olan reformlar yapılır. Siyasî, iktisadî ve askerî vechesiyle bir emperyalizm doğar. Ve bunun neticesi olan buhran yükselir.

Birinci Meşrûtiyet, İkinci Meşrûtiyet adlı hareketler, bu kendini inkâr ve düşmana teslim oluşu kat'ileştirdi

ve ardından büyük ihanetlerle beraber bozgun geldi? İmparatorluk dağıldı. Milyonlarca şehidin cesetlerine basa basa düşmanlar mukaddes vatanımızı parçaladılar. Millete esaret zincirini vurdular. 1839 dan başlayarak 1914 e kadar gelen mağlûbiyetler ve reformlar hep imparatorluğumuzun yıkılması için yapılan siyasî ve psikolojik saldırıları gösterir. Psikolojik yıkıntı ve teslim oluş, milyonlarca şehite rağmen harbin kaybını ve imparatorluğumuzun yıkılması neticesini doğurdu.

Türkiyede emperyalizmin doğuşu ve yükselişini aşağıdaki satırlar isabetle tahlil etmektedir.

«Medeniyetler tarihi bakımından batı Avrupa için Rönesans yılları ne idiyseler, insanlığın büyük bir kısmı için de bu dönem (19. ve 20. asır) de az çok onlara eşit olmuştur. Gerçekten bu dönemde de aynı şeye şahit oluyoruz. Orta çağın eski zihniyetinin kalıntıları hafiflemiş, yerini akılcı bir medeniyete bırakmıştır. Her yerde ilkel zihniyet ve efsanelerin ağır basması azalmaktadır. Estetik alanda dahi acaip bir olaya şahit oluyoruz. Eski bir medeniyete, geleneksel bir sanat ve üslûba sahip doğu ülkeleri dahi bunları sonunda inkâr etmektedirler. Bu olaylar yakın doğuda başladı: Sultan Mahmut devrinden itibaren idareci sınıflar giydikleri muhteşem kavukları, süslü püslü elbiseleri bırakıp Avrupa usûlünce giyinmeye başladılar. Vaktiyle Avrupada olduğu gibi orada da geleneksel doğu kılıklarını ancak halk tabakaları ya da geri kalmış iller halkı giyer oldu.

Sonradan bu hareket İran'a, Japonya'ya, Çin'e yayıldı, bunlar da kendi geleneksel estetiklerinin büyük kısmını inkâr ettiler...

Bu batılılaşma hareketi bir kaç tarzda olup bitti. En geniş ve en sert biçimi altında bu, sömürgeleşmenin kendisinin bir sonucu olmadı da tersine «kendi kendini sömürgeleştirme» diye adlandırılmasını teklif edeceğimiz bir olayın sonucu oldu. Bununla bir milletin idareci sını-

fının onu yabancı bir örnekten kopya edilmiş ya da ilham alınmış kurumları zorla kabul etirmeğe karar vermiş bulunduğunu anlatmak istiyoruz. Netice itibariyle bu, Makedonyalı İskenderin, ya da Deli Petronun örneğinin başka devirlerde ve başka yerlerde yeniden benimsenmesi demektir.» (55)

Yukarıya alınan ifadeler, bu milletin kendi değerlerini inkâr ve düşmanlarının sistemlerini kopya etmeleri halinin, sömürgeleşmeye eş olduğunu göstermektedir.

I. Cihan Harbinin sonunda imparatorluğumuz yıkıldı. Zira, imparatorluğu ayakta tutacak idareci zümresi, halkından, dininden, tarihinden ve devletinden kopmuş, kendi kendini inkâr etmiş bulunuyordu. Milletin gösterdiği sayısız fedakârlıklara rağmen, idarecilerin millet ideolojisinden uzaklaşmış olmaları yüzünden devlet yıkıldı. Beynelmilel Yahudiliğin ve Hıristiyanlığın politikasına sarılan düşman devletler milletimizi resmî bir esaretin bataklığına gömmek için Anadolu'yu da işgale yöneldiler.

Buna karşı millet harekete geçti. Dininin, imanının ve hayatının müdafaası için mücadeleye koştı. Böylece emperyalizme karşı millet mücadelesi gelişti. Askerî zafer kazanıldı, müstevlîler denize döküldü.

Bugün ne acıdır ki; istiklâl harbimizde akıtılan kanların, sönen ocakların bedeli olarak kazanılan askeri zaferimizin siyasî, ekonomik ve kültürel neticelerini alamamış olduğumuz görülmektedir.

İstiklâl harbini müteakip emperyalizmin Türkiyedeki bütün tesirlerini yoketmek üzere, sion emperyalizminin ve emperyalizmin maşası mason localarını, misyoner ocaklarını kapatmak icabederken; Hristiyanî, materyalist ve sionist kültürlerin koğulması gerekirken; millî kültür, millî iktisat, millî devlet ve İslâmın gerçeklerini bütün millet evlâtlarına duyurmak gerekirken kendi kendine sömürgeleşmenin neticesi olarak beynelmilel millet düşmanlarının maşalarına, bozgunculara iktidar ve ser-

vet kapıları açıldı ve millet mücadelesi hedefinden saptırıldı.

Türkiye, Avrupadan aktarılan yahut kopye edilen sistemlerin zarurî tatbikinden doğan buhranların ve felâketlerin esiridir. Ve milletin esareti, ızdırabı ve her gün biraz daha manen ve maddeten yokolmağa doğru gidişi, halen mevcut gayr-i millî ve gayr-i insanî sistemin maskesine saklı sionizme ve içerdeki kuyruklarına kâr ve iktidâr temin etmektedir.

Bu hususu biraz daha açıklayalım: Türkiyenin bugünkü siyasî temelini teşkil eden Lozan anlaşması (56) bugün her zamankinden daha ziyade tetkike muhtaçtır. Lozan anlaşmasının gizli protokolü ve Avrupaya o günkü şartlar muvacehesinde verilen tavizlerin neler olduğu açıklanmalıdır. Aşağıda okuyacağımız parça Lozandan sonra iktisadî sahada hakimiyetin kimlerin eline geçtiğini gösterir:

«Dünya Yahudiliğinin Lozan konferansı sırasında bize çok sempatik bir tavır takınmış olduğundan bahsedilmiştir... Bunun tek sebebi Lövantenlerden, Rumlardan, Ermenilerden boşalan bütün ticaret kollarını ele geçirmektir.

Rumların uzaklaşmasından sonra yavaş, yavaş Yahudi hanelerden dışarı taşmağa başladı. Mason locaları bu harekette Yahudi sermayesine «emniyetli manken ortaklar» temin eden gizli bir iş pazarı vazifesi görmeye başladı.

Lozandan sonra Türkiye azınlıkları ile Tanzimat Türkiyesi azınlıkları arasında bir kıyaslama yapıldığı zaman kabataslak şöyle bir durum belirir:

Tanzimatın çeşitli hürriyetlerle şımarttığı azınlık tipi Rumdur. Lozandan sonra ise Türkiyede yalnız Yahudi için hürriyet vardır.» (57)

Serveti, kapitalizm yoluyla millet düşmanlarına peşkeş çekilen; borca battıkça batan; israf, lüks ve ihanet-

lerle darbelenen; millet hayatının müdafaası esasına değil, beynelmilel sion sermayesinin menfaati esasına göre kurulan ve devam eden bu sistem, millî değildir.

Milletin dünyaya bakışının temeli olan kültür sionist, materyalist ve Hristiyanî esaslarını muhafaza ederken; milletin dini, ahlâkı, düşüncesi, tarihi ve örfüne her türlü taarruzlar devam ederken, Türkiyede millî kültürün yaşadığından bahsedilemez. Milletin ideolojik değerlerinin toplamı olan millî kültür bir kenara itilir, gayr-i millî kültürlerle kucak açılırken, bu sistemin millî olduğundan bahsedilemez.

Milletin elini kolunu bağlayan ve ehil bir kadro tarafından imzalanmayan, Lozandan zamanımıza kadar gelen ve mutlaka yenilenmeleri icabeden anlaşmalar hala ayakta iken bu sistemin millî olduğundan bahsedilemez.

Lozan, bütün taviz ve taahhütleriyle, millete açıklanmamıştır. Teker teker her devlete, içimizdeki yaşayan canavar Fener Patrikhânesine, Yahudi Haham teşkilâtına yapılan taahhütler ve bu taahhütlerin neler olduğu açıklanmamıştır. Beynelmilel teşekküllere verilen tavizler, kredi anlaşmaları karşılığı yapılan taahhütler nelerdir, belirtilmelidir.

Amerika ve Rusya ile yapılan anlaşmalar bütün açıklığı ile millete bildirilmelidir.

Amerika ve Rusya ile yapılan kültür anlaşmaları sadece millet aleyhine işlemektedir. Amerikan barış gönüllüleri alenen casusluk yaparken, Ruslarla yapılan kültür anlaşmaları Türkiyede komünist neşriyatın başlamasını ve çoğalmasını kamçılarken Türkistanda Kur'an ve Hadis kitapları yakılmakta, camiye giden halk kırbaçlanmaktadır.

Türkiyenin içinde bulunduğu siyasî, iktisadî, kültürel buhranın anlatılmasını sınırsız bir şekilde uzatmak mümkündür. Fakat buna lüzum yoktur. Lüzumlu olan şunu bilmektir: Türkiyede millet düşmanı kuvvetler, millet

kaderine hakim olmuşlardır. Türkiyede, sadece beynelmilel sionizmin uşaklarına imkân temin eden Judeo-Grek menşeli kapitalist sistem mevcut oldukça ızdıraplar git-tikçe artacaktır. Bu sistem bir emperyalizm maskesidir, gayr-i millîdir ve gayr-i insanîdir. Bu sistem milletin yapısı ile çarpışma halindedir. Bu sebepten yıkılmağa mahkumdur.

Judeo-Grek menşeli - kapitalizm ile millet ve insan arasındaki çarpışmadan yeni bir cemiyet şekli çıkacaktır. Bu, millî devletin yaşadığı, emperyalist ve gayri millî tesirlerin kovulduğu; millî kültür, millî düşünce, millî ahlâkın hakim olduğu bir cemiyet olacaktır. Tarihin uğuldayan akışı bu istikâmeti gösteriyor. İnsan ve eşyanın kanuniyeti bu şaşmaz gerçeği işaretliyor. Önümüzdeki çağlar emperyalizmin bütün şekillerinin yok edildiği, hakkın hakimiyetinin kabul edildiği, milletlerin hürriyet ve hak ideolojisinin hakimiyet çağı olacaktır.

Ancak emperyalizmin beyni sionizm, milletlerin uyanışını durdurmak için, milletlerin istismarıyla teşekkül eden servetinin ve gizli teşkilâtlarının yardımıyla, milletlerin zihinleri üzerinde bir emperyalizm kurmuştur. Sionizmin bu silâhı elinden alınmadıkça, emperyalizmi yenmek mümkün değildir.

EMPERYALİZMİN BAŞ SİLAHI

Emperyalizm, insan ve eşyanın yapısına uymayan batıl bir ideolojinin, milletlere hakim olması demektir. Hristiyanlığın asırlarca süren hakimiyeti, şimdi materyalizmin milletleri köleleştirmesi emperyalizmin değişik örnekleridir. Bir batıl ideoloji, dünyaya hakim olmak için, bütün maddî ve manevî vasıtaları istismar eder. Batıl ideolojinin (Hristiyanlık, Masonluk ve Komünizm gibi) emperyalizmi, ancak insanların ve milletlerin uyanmasına bağlıdır. Zira, batıl bir ideolojinin kökü zandır, vehimdir. Eşya ve hayat hakkındaki telakkileri sahte ve yalandır. Zannın, şüphenin, vehim ve yalanın saltanatı demek olan emperyalizm ise ancak yalanla, hile ile ve kaba kuvvetle devam edebilir. Asrımızda emperyalizm bütün dünya milletlerini aynı âdi köleleştirme va-

sıtalاریyla yıkmağa çalışmaktadır. Emperyalizmin temel köleleştirme vasıtası bugün basın olmuştur. Bütün dünyada basın, emperyalizmin mücadele âleti olarak bütün milletlerin zihinleri üzerinde tam bir diktatörlük kurma gayretindedir.

Şimdi emperyalizmin basın politikasını inceleyelim:

«Başlıca bankalar, bütün dünyanın borsaları, bütün hükümetlerin kredileri bugün elimizde bulunuyor.

Büyük kuvvetlerden biri de basındır. Basın, istenilen herhangi bir fikri tekrar ede ede nihayet doğru imiş gibi kabul ettirir.» (58).

Bu sözler bundan yüz sene evvel söylenmiş bir nutkun ifadeleridir. Bugün basın dünyasının kimlerin elinde olduğunu anlamak için kısa bir tetkik kafidir. Amerikada, İngilterede ve bütün Avrupa memleketlerinde basın sadece Yahudi kontrolü altındadır. Aynı hakimiyet komünist memleketlerde komünist partisi aracılığı ile devam ettirilmektedir.

Bütün basın vasıtaları haber alma ve verme teşkilatları, dünya milletlerinin zihinleri, imanları, kültürleri üzerinde korkunç bir yıkım faaliyetini safha safha yürütmektedir.

Vesikaların incelenmesine devam edelim:

«Hükümetimizin başlıca davası amme efkârını tenkit yoluyla zaafa düşürmek ve düşünce itiyadını da kaybettirmektir. Zira, fikir ve düşünce muhalefeti yaratır. Fikirlerin tesir ve kuvvetini bu bakımdan boş ve neticesiz lisan telâkatine ve çekişmelerine çevirmelidir.» (59).

«Modern devletler, ellerinde yaratıcı büyük bir kuvvet bulundurmaktadırlar: Basın. Basının rolü güya içtinabı mümkün olmayan şikâyetlere işaret etmek, halkın sızlanmasını bildirmek, gayri memnun bir sınıf yaratmak ve halka bir söz hakkı vermektir.

Basın söz serbestisinin maddî bir tezahürüdür. Fa-

kat devletler bu kuvvetten faydalanmasını bilmedikleri için, bu da elimize geçmiş bulundu. Bu kuvvet sayesinde, gölgede yani ikinci plânda kalmakla beraber nüfuz sahibi olduk. Yine bu kuvvet sayesinde altın topladık. Sel gibi akan kan ve göz yaşı arasında bu altınları almaya mecbur kaldık. Fakat bizimkilerden de bir çoğunu kurban vererek, kendi kendimizi satın aldık. Kurbanlarımızdan her biri Allah indinde binlerce Hristiyana bedeldir.» (60).

Yukarıya aldığımız vesikaların tetkikinden çıkan neticeyi özetliyecek olursak; sionizm tesiri altında tuttuğu basın, milletlerin iman, ahlâk, tarih ve zenginliklerini yıpratmak için kullanır. Ve sionizm mücadele metodu olan; riya, yalan, hile ve kardeşi kardeşe kırdırma taktiğini basın vasıtasıyla son derece maharetle kullanır. Milletlerin uyanmalarına mani olmak için düşünme itiyadını kaybettirir. Sionist basın, sadece sionizmin gayelerine hizmet eder. Bu gaye ise, daha evvel katiyetle gösterildiği gibi, milletlerin din, ahlâk, örf ve âdetlerini alaya almak, yıpratmak ve cemiyette doğacak anarşilerle milletleri köleleştirmek ve bir Yahudi dünya devleti kurmaktır.

Emperyalizmin basın politikasını özetledikten sonra, Türkiyede basının ideolojik karakterini tesbit edelim:

TÜRKİYE'DE BASIN VE KÜLTÜR VASITALARI HANGİ KUVVETİN EMRİNDEDİR?

Türkiyede basın, ikinci Meşrûtiyetten sonra birden bire gelişir. İkinci Meşrûtiyete kadar devam eden devrede basının tesirleri mevziîdir. İkinci Meşrûtiyetten sonra durum değişir ve nereden zuhur ettiği belli olmayan gazeteler, bir orkestra ahengi içinde Avrupa mukallitliği yapar, milletin imanı, ahlâkı, kültürü, töresi ve medeniyetiyle alaya başlarlar. Bu nereden zuhur ettiği belli ol-

mayan basın, millete bir cihan harbine giriş felâketi hazırlamak için adi bir tahrik kampanyası açar.

Türkiye'nin toprağında arsız ve zehirli bitkiler gibi bitiveren bu gayr-i millî basın nasıl teşekkül etmişti, gazeteleri kimler finanse ediyordu, görelim:

«Yıllar önce kurulmuş olan mason neşriyat tezgâhlarında sürü sürü yazar ve teknisyen tıpkı gizli bir ordu gibi terbiye edilmiş ve yetiştirilmişti.

Masonluğun gazetelere, kitapçılığa, matbaalara, kağıt ticaretine hakim olması... Basın hürriyeti başladığı anda dilediği dedikoduların memlekette rahat rahat ve büyük bir süratle yayılmasına imkân vermiştir.

Rum locaları Etniki Eteryanın emellerine uygun fikirleri Rumlarda alevlendirirken, Ermeni locaları da Ermeni komitacılarına yeni azgınlıklar aşıladı. «Lübnan Yıldızı» adlı pek eski loca Beyruttan Şamı da, Ciddeyi de tutuşturmayı başardı.

Masonluk basın hürriyetini hep istemiştir ve ister. Çünkü basın hürriyetinden ancak kendisi ve yalnız kendisi istifade eder. Uluslar arası masonluk fikir hürriyetini değil, kendinin menfaat umduğu fikrin hürriyetini ister. Bunun için de basını fikir yayma vasıtası olmaksızın derece derece çıkarmış yalnız hareket ve tahrik vasıtası haline sokmuştur.

Basının bugünkü büyük endüstri devresine girişi uluslar arası masonluğun sinsî bir plânı eseridir.

Gazete çıkarmak için artık bir çok milyonları ortaya döküp, pek kudretli teknik vasıtalar edinmek lâzımdır. Ve gene havaya bir çok milyonlar atıp çıkacak gazeteyi tutundurmak lâzımdır.

Bunu kim başarabilir?

Ama uluslar arası masonluk her hangi bir çıkar peşinde koştuğu zaman dilediği memlekette, dilediği «mason biraderine» bu imkânı bahşeder.

İttihat Terakkinin iktidarı yıllarında bütün basın

mason kontrolü altında idi. Bu devirde İkdam, Sabah, Tanin, İleri, Tercüman, Akşam gibi gazeteler çıktı.

Sabah'ın başmuharriri Diran Kelekyan efendi masondu. Hüseyin Cahit, Mithat Şükrü, Ahmet Muhittin Birgen gibi imtiyaz sahipleri ve muharrirleri hep masondu.

Tasvir'de ise, Ebuzziya Tefvik ve Cumhuriyet Gazetesinin kurucusu Yunus Nadi mason idiler. Yunus Nadi, İtalyan ve İngiliz casusu, Yahudi Emanuel Karasu ile dost olup Makedonya Rizorta locasında bulunmakta idi.

Gene Tasvir'de mason üstadı Ahmet Rasim bulunmakta idi.

Tercüman'da ise, yüksek idareci Altunîzadelerden Muhtar ve Ağaoğlu Ahmet'ler hep masondular.

İleri Gazetesini ise, Celal Nuri adlı bir mason Arnavut idare ediyordu.

Akşam adlı gazetede ise, Necmeddin Sadak (sonra Halk Partisi hariciye vekili olmuştur) ve Kasım Şinasi adlı vatandaşlar masondular.

Vakit Gazetesini ise, Asım Us ve A. Emin Yalman adlı masonlar çıkarıyorlardı.» (61).

Yukarıdaki ifadeler Türkiyede basının tesirli olmağa başladığı, İttihat ve Terakkî devrinde basının, Yahudiliğin maşası ve gerçek emperyalizmin âleti halinde bulunduğunu gösterir.

Bugün bu âletlik daha da şiddetlenerek devam etmektedir.

«Bugün Türkiyede Türk basını bir basın tröstü tarafından kuşatılmaktadır. Gazete okuyucusunun yüzde 50'sini elinde tutan ve ayrıca diğer gazetelerin tevziini yaparak onları da istediği an yıkabilecek olan bir tröst, Simavî kardeşler tröstüdür. Bu gazeteye bağlı olarak Günaydın, Yeni Gazete gibi sabah, Son gibi akşam gazeteleri ile Pazar, Hafta Sonu, Foto Spor, Fotoroman gi-

bi mecmua ve gazeteler tam bir tröst teşkil etmiştir. Bu tröst Türkiye'nin nüfuzlu bir masonu olan Erol Simavi'ye aittir.» (62).

Bunların dışında, Cumhuriyet adlı, ciddi görünümlü ve güya münevverlerin okuduğu bir gazete vardır ki, sahibi İtalyan casusu ve Türk düşmanı Emaunel Karasu'nun yakın dostu Yunus Nadi'nin, Rotarien ve mason oğulları Nadir Nadi ve Doğan Nadi tarafından çıkarılmaktadır.

Uzun süre komünist naralarıyla ortalığı çnlattıktan sonra, şimdi demokratik sosyalizme yönelen ve kurucusu Ali Naci Karacan adlı bir mason olup, halen Abdi İpekçi adlı bir dönme-mason tarafından idare edilen Milliyet Gazetesi; sermayesini bir Yahudi-Ermeni işbirliğine borçlu Tercüman Gazetesi; yazarlarının bir kısmı mason olan Akşam Gazetesi ve bunlara ilâvesi mümkün, tesirleri değişik gazetelerden meydana gelen basın, birkaç istisna haricinde tam bir mason kontrolü altındadır.

Bu basın Sionizmin kendisine telkin ettiği plân çevresi içinde uydurma meseleler ortaya atmak, dikkatleri bu meselelere teksif etmek suretiyle milletin nasıl bir emperyalizmin çizmesi altında inlediğini unutturmak ve millî uyanışı durdurmak vazifesiyle vazifelidir.

Türkiye'de her gün inanç, ahlâk, tarih ve ananemize kovalar dolusu çamur atmak işini gören bir basın vardır. Her gün millete hakaret eden gazeteler vardır. Ve Türkiye'de bir iç savaşı hazırlayan gayr-ı millî basın vardır.

SİONİZMİN EMRİNDEKİ BASININ FONKSİYONU NEDİR?

Türkiye'de dizginleri mason localarına bağlı, gayr-ı millî ve emperyalist basının milletleri içten yıkmaya çalışan bir beşinci kol faaliyeti yaptığını söyledik. Millet düşmanlarının, basın vasıtasıyla milleti içten yıkma fa-

aliyetlerini nasıl plânladıklarını, vesikalarıyla görelim. Sionizmin milletleri parçalama taktiği nasıl işler? Bu soru-
suna cevabını, aşağıdaki vesikalar vermektedir:

«İstihzalarımızla, hücumlarımızla papazları evvelâ gülünç, sonra da iğrenç bir hale getireceğiz; dinlerini de o kadar gülünç ve o kadar iğrenç bir kılığa sokacağız. Çünkü bizim dinimize, ibadetimize sıkı bağlılığımız onlara üstünlüğümüzü, ruhlarımızın üstünlüğünü isbat edecektir.» (63).

«Şu sırada işlerimize çok zorluk çıkarabilecek olan hristiyan papazlar sınıfını iktidardan düşürmek ve bu suretle görevlerini gayri muntazam hale getirmek için tedbir ve tertiplerimizi almış bulunuyoruz. Papaz sınıfının halkın üzerindeki nüfuzu günden güne azalmaktadır. Şimdi her tarafta vicdan hürriyetini ilân etmiş bulunuyoruz. Binaenaleyh, hristiyan dininin tamamen ortadan kalkmasına belirli birkaç sene kalmış bulunmaktadır.

Diğer dinlerin daha kolaylıkla hakkından gelebileceğiz. Fakat bu işlerden bahsedebilmek için vakit henüz erkendir. Rahip sınıfının kadrolarını o derece daraltacağız ki, nüfuzları eskiye nazaran sifıra müncer olmuş bulunacaktır.» (64).

Sionizmin milletleri parçalama taktiğini sionizmin âleti ve ajanı masonluğun plânlarında da görmek mümkündür.

«Hiç tereddüt etmeden bütün dinlerle harp edelim, zira insanîyetin hakiki düşmanlarıdır. Bu dinler asırlar boyunca fertler, halk yığınları ve milletler arasında karışıklıklara sebep olmuşlardır.. Din adamlarının dünya etrafında kurmuş oldukları mutlak hakimiyetlerine nihayet vermek zamanı gelmiş ve geçmiştir. Gayemiz her şeyden evvel dinleri yok etmektir.» (65).

«Masonluğun mevcudiyetinden maksat, mazinin müstebit cemiyetleri ile mücadeledir. Bu maksat için mason-

lar ön saflarda çarpışırlar. Çünkü masonluk din ve an'ane aleyhinde bulunan yeğane teşkilâttır.» (66)

Yukarıda zikrettiğimiz vesikalar, sionizmin nasıl iğrenç metotlarla milletleri parçalayıp, ufalamak istediğini göstermektedir. Din ve dindarla mücadele, dinin tesirlerini yok etmek ve dinî telakkileri en iğrenç inançlar olarak telkin etmek emperyalist basın fonksiyonudur. Nasıl emperyalizm varsa, Türkiye'de onun maşası emperyalist basın da bu telâkkilere bağlı olarak vardır. Türkiye'de uydurma bir irtica, gericilik ve yobazlık cephesinin varlığından bahsedenler kimlerin kör âletidir? Artık bu sorunun cevabı bellidir. Türkiye'de kim gericilikten bahsediyorsa o, ya emperyalizmin âdi bir ajanıdır, yahut emperyalizm tarafından uyutulan bir gafildir.

Emperyalizmin beyni sionizmin, milletleri içten parçalama ve yıkma metodunun ne olduğunu gördükten sonra şimdi, diğer emperyalist nev'ilerin plân ve telâkkilerini görelim:

İçimizde iğrenç bir yılan gibi çöreklenen ve mutlaka tasfiyesi gerekli Fener Patrikhanesinin kanaatlerini gösteren vesikayı okuyalım. Bu vesika Patrik Athenogoras'ın eski başvekil Menderes'e yazdığı bir mektuptur:

«Duyduğumuz derin elemi bir telgrafla ifade etmiştik. Bugün Sen-Sinod toplantısından sonra olanları bilgimize sunuyorum: Mevcut 80 kiliseden 70'i yıkılarak tamamen tahrip edilmiştir. Kutsal yerler tahammül edilmez surette ihlal ve tahrip edilmiştir. Aziz heykellerinin gözleri oyulmuş, patriklerin ve diğerlerinin mezarları tecavüze uğramıştır. Kemikler meydanlara saçılmış veya yakılmıştır. Bir papaz öldürülmüştür, diğerleri taciz edilmiştir. Teşkilâtlı, plânlı ve belli programa göre hareket eden guruplar altlarında vasıtalar, ellerinde tahrip aletleriyle ve hareketsiz kalan zabıta kuvvetlerinin gözleri önünde ve aynı anda şehrin çeşitli yerlerine yayılmıştır. Bunlar bir yerden işaret almışlarcasına Rumlara karşı dehşet verici surette tecavüze geçmişlerdir.» (67).

Emperyalizmin Türkiye'deki direklerinden birinin ifadeleri dikkate şayandır. İfadelere dikkat edilince görülür ki; bu küstah papaz 6—7 Eylül hadiselerini millî galeyana olarak görmüyor, hükûmetin kışkırttığı teşkilatlı bir azınlığın hareketi olarak göstermeye çalışıyor. Bu papaz suçlaması, senelerce sonra, halkın hareketini suçlamak isteyen bozguncuların hücceti olmakta devam edecektir. Her millet mücadelesi gericilik, irtica veya tertip olarak vasıflandırılacaktır.

Şimdi de hristiyan emperyalistlerin telâkkilerini hatırlayalım:

«Kemalist ihtilâl, bütün bunlara rağmen, müslüman kitlenin din duygularını ortadan kaldırmış değildir.

Vasıtaları, Atatürk'e göre hocalar olan arap tesiri, onun korktuğu gibi Türk milletinin birliğine ve bütünlüğüne zarar verememiştir. Ama, gene Atatürk'ün muhafazakâr, gelenekçi ve gerici olmakla nitelediği doktrinler, millî yapının modernleşmesi çabalarına ayak bağı olmaktan geri durmamıştır. Daha çok bir gericilik hareketi olan, dinin yeniden itibar kazanması olayı kendini bilhassa 1949 dan sonra hissettirmiştir.» (68).

Fransa'ya tesir eden kuvvetlerin telakkisi diyebileceğimiz bu görüşleri, Türkiye'deki her hareketi ancak din düşmanı olduğu nisbette sempatik bulacaklarının bir vesikası olarak kabul etmek icap eder. Bu vesikalar dinin itibar kazanmasından, milletin manen ve maddeten güçlü olmasından, kimlerin korktuğunu gösterir. Gericilik diye uluyan bozguncu hainlerin kimlerin ajanı olduğunu isbatlar.

Aynı görüşlerin devamı olan aşağıdaki vesikayı da tetkik edelim:

«6 Eylül 1955 günü, İslâm taassubunun Atatürk'ün ölümünden 17 yıl sonra ne kadar canlı olduğunu ve müslüman kalabalıkları, kendi dinlerinden olmayan bütün

yabancılara, ama aynı zamanda zenginliğe karşı harekete geçirme gücünü göstermiştir.» (68).

Hristiyan dünyasının Türkiye'deki halk hareketleri ve millî uyanışlar hakkındaki görüşlerini zikredilen vesikalardan çıkarmak mümkündür.

Athenegoras mektubunda 6—7 Eylül hadiselerinin bir tertip olduğunu ima ederken, Fransız albayı İslâmı, Mustafa Kemal'in ağzından, tahkir ve terzile cüret etmekte ve gerici doktrin olarak tavsife yeltenmektedir. Bu millet düşmanlarına göre, Türkiyede her millî kıvılcık, emperyalizmi yıkma tehlikesi taşıdığından, itham edilmeli ve gözden düşürülmelidir. Milletlerin ve milletimizin düşmanları, bu itham içinde iğrenç bir kelime bulmuşlardır: GERİCİLİK...

Şimdi aynı iftiranın ve emperyalistlerin her millî uyanışı damgalamalarının parolası olan GERİCİLİK safatasına komünistlerin verdiği manayı görelim:

«Tanrı fikrinin en iyi niyetlerle ve en saf bir şekilde müdafaa edilmesi veya haklı çıkarılması bile gericiliğin haklı gösterilmesi demektir.» (69).

Görülüyor ki, komünistlere göre gerici demek Allah inancına sahip olmak demektir.

«Din, özü itibarıyla, ilim aleyhtarı ve sömürücü mahiyeti dolayısıyla komünizmle uzlaşmaz. Din daima gericidir, onun yönetici ve temsilcileri ne olursa olsun.» (70)

«Marxizm bütün modern dinlere ve kiliselere, bütün din teşkilâtlarına burjuva reaksiyonunun sömürmeyi ve işçi sınıfını uyuşturmayı savunmak üzere kullandığı birer organ nazariyle bakar.» (71).

Yukarıda verilen vesikalar, komünizmin kurucularının, bütün dinler ve bu arada mübarek dinimiz hakkında düşüncelerini belirtmektedir. Uğrunda milyonlarca şehidin kanlarının aktığı, hayatımızın gayesi ve bize zafer, şeref, saadet getiren dinimiz hakkında millet düşmanlarının telakkileri bunlardır. Komünistlere göre din geridir, dindar mürtecîdir.

Komünistlerin böyle düşünmeleri, kendi hesaplarıncaya, normaldir. Zira komünizm; ancak, imansız, dinsiz, hiç bir ahlâkî ve imanî otorite kabul etmeyen, hayatlarının gayesi sadece midelerini doldurmak ve sekslerini tatmin etmek olan zavallıların ve dejenere olmuş cemiyetlerin ölüm çukurudur.

Milleti ayakta tutan ideolojik değerlerin temeli İslâmın yıkılması gerçekleşmeden, komünizmin bir müslüman cemiyete girmesi mümkün değildir.

Gerçek emperyalizmin bir iç harp sloğanı ve kardeşi kardeşe kırdırma âleti olan, gericilik parolasının tetkikine devam edelim:

Komünist dünyasının sayılı şeflerinden Mao gericilik meselesinde neler demektedir?

«İkinci olarak; inkılâpçı, yani, hakikî üç halk prensibi partimizle işbirliğine dayanmalıdır. Eğer partimizle işbirliği etmiyorsanız, o halde bize karşı koymağa mecbursunuz... Kimin tarafını tutarsanız tutunuz, partimize karşı geldiğiniz anda işbirlikçi hain durumuna düşersiniz.» (72)

«... Siz partimizle döğüşmeye kalkarsanız, bu halk sizi iyi karşılamaz, şu kadarı muhakkaktır ki, kim partimize karşı koymak istiyorsa yok edileceği güne hazırlanmalıdır.» (73)

«Fakat bir kimse... Sosyalist devlet kurulduktan sonra da, Rusya ile ittifaka muhalefet ederse veya partimiz kurulduktan sonra da bizimle işbirliğine muhalefet ederse, ... o takdirde o, yaşadığı zamanlardan habersiz bir gericiden başka bir şey değildir.» (74)

Mao'nun ifadelerinden besbellidir ki; kim komünizme, komünist devletine, Rusyaya ve komünist partisine karşı çıkarsa GERİCİDİR. Yani gericilik, anti komünizmin adıdır. Kim anti-komünist ise, kim milliyetçi ise ve kim dindar ise GERİCİDİR.

Komünist şeflerinin, uydurma gericilik hakkındaki

ifadelerinin özü bunlardan ibarettir. Komünizme göre, komünizmin hakim olduğu, yani din, âile, ahlâk, mülkiyet ve devletin bulunmadığı hayvanî hayat, insanlığın ileri yaşama şekilleridir. Komünizme giristen evvel yaşanan hayat tarzı geri bir hayattır ve cemiyet şeklidir. Aynı mantık Hristiyan papazlar ordusunun ve sionistlerin mantığıdır. Yani sionizme göre, en ileri yaşayış, Tevrat şeriatının tatbik edildiği yaşayıştır. Hristiyan liderlerine göre Tevrat ahkâmının tatbik edilmediği cemiyetler geridir.

Bu meselenin; insanlığı emperyalist harplerle yıkıp tüketen, bütün milletleri soyan ve çürüten emperyalizmin ihdas ettiği bir mesele olduğu artık bellidir. Gericilik, bu hain sion, Hristiyan ve komünist şeflerine göre; anti-sionizmin, anti-komünizmin bir başka adıdır. İnsanın ve milletlerin en tabîî hakkı olan anti-komünizm ve anti-sionizmin çürütülmek istenmesidir.

Emperyalizmin beyni olan sionizmin ve sionizmin bir harp âleti olan komünizmin milletlerce protesto edilmesinden tabîî ne olabilir?

Tevrat'ın stratejisini incelerken gördüğümüz, «Sana karşı çıkan her dili suçlu çıkaracaksın, sana karşı yapılan hiç bir silâh işe yaramıyacaktır» emrini harfiyyen yerine getiren gerçek emperyalistlerin elinde GERİCİLİK iftirası bir iç savaş sloganıdır! Şimdiye kadar incelediğimiz vesikaların mantıkî ve tabîî neticesi budur!

Şu halde; kim Türkiye'de sistemli bir irticam varlığından bahsediyorsa, o, ya azılı bir emperyalisttir, ya emperyalistlerin kölesidir, yahut emperyalistlerin propağandalarına kanmış bir zavallıdır! Ve bu kanaatine bağlı bulunduğu müddetçe millet düşmanıdır, din düşmanıdır ve emperyalisttir.

Ve emperyalistler ve emperyalistlerin ajanları tarafından kötülünen her hareket iyidir, makbuldür ve millîdir. Emperyalistler tarafından medih edilen her hare-

ket ise; sadece emperyalistlerin menfaatlerine yarayan, muhakkak gayri millî ve gayr-i insanî bir harekettir. Bu, şaşmaz ölçüdür!

Emperyalizmin gericilik nârasının iç yüzünü gördükten sonra; Türkiyedeki komünist partisinin, efendilerinden aldığı talimata uyarak, nasıl bir iç harbi hazırladığını görelim:

«Türkiye Komünist Partisi...

... Bütün dinlerin ruhbanı ve ulemasının, hâl-i faaliyette veya mütekaid aksi inkılâpçı memur ve zabıta tabakalarının... amansız düşmanıdır...» (75)

«Emperyalizm aleyhinde ve Sovyetler Birliği lehinde amele sınıfının ve köylülüğün diktatörlüğü için olan mücadele...» (76)

Komünistlerin son verdiğimiz vesikaları da daha evvelkilerin tekrarından ibarettir. Birinci vesika düşman cephesini gösterir, ikinci vesika ise sürdürülen mücadelenin nasıl uşaklık ruhu taşıdığıнын ifadesidir.

Gerçek emperyalizmin, milletleri içten yıkma taktiğinin, yani gericilik yaygaralarının hangi laboratuvarlarda imal edildiğine âit son bir vesikayı okuyalım. Bu vesika, 1965 senesinde Moskova'daki Sovyetler Birliği Akademisinin Asya Ulusları Enstitüsü tarafından hazırlanan rapordan alınmıştır. Ve komünistlerin Türkiye'de doğan hadiseler hakkındaki iğrenç niyetlerini sarih olarak açıklamaktadır:

«1951 de Ankara'da bir İlâhiyat Fakültesi kuruldu. Ertesi yıl ilk ve orta okullara din dersi konuldu. Bir çok şehirlerde İmam-Hatip Okulları açıldı. Bu politika sonunda, Mekke'ye hacca gidenlerin sayısı arttı... Demokrat Parti Hükûmeti radyolarda dinî programlara da yer verdi. Hükûmet, müslüman milletlerin ileri gelen liderlerini davet ederek Müslümanlığın Türkiye'de yeniden kuvvetlendiğini göstermek istedi.

Hükûmetin bu tutumu, irtica kuvvetlerini memnun

etmişti... 1957 yılında irtica kuvvetleri Bursa'da «dini hakların iadesi için cihad açalım» parolası altında gösterilere kalktılar... Mürtecî hocalar karşılarında olan kütleyle devamlı hücumlar ediyorlardı. İleri gazetelere tehdit dolu mektuplar geliyor, din yolundan ayrılanların şiddetle cezalanacağı bildiriliyordu. Mürteciler milleti din yoluna döndürmeğe, lâiklikle mücadeleye, hattâ halifeliği tekrar ihyaya çalışıyorlardı.» (77)

Türkiye'de, adı gazeteye çıkarılmış paçavra parçalarının ve her türlü yayın vasıtasının görüşü, hadiseleri ele alışı ile komünist enstitüleri tarafından hazırlanan raporların ve tavsiyelerin ayniyeti neyin ifadesidir?

Bu ayniyet, Türkiye'deki basın (78) adlı pespâyenin, zaman zaman değişik maskeler takmasına rağmen, (yani bazen komünist, bazen sosyalist, bazen kemalist, bazen devrimci, bazen medeniyetçi ve bazen faşist maskeler takmasına rağmen) aynı emperyalist politikanın kör âleti olduğunu gösterir. Bu değişmez hüviyet; millet. millî kültür, millî ahlâk, millî devlet, millî örf, tarih ve İslâm düşmanlığı yapmaktan ibarettir. Bu düşmanlığın maskesi de; irtica, faşizm, gericilik gibi iftiralardan ibarettir.

Netice olarak, gericilik feryadı; emperyalistlerin bir iç savaş sloganı ve din, millet, tarih, ahlâk ve töre düşmanlığının iğrenç maskesidir! Millet evlâtlarına ve milletin her uyanış hareketine bu yaftayı yapıştıranlar da, ismi ve sıfatı ne olursa olsun, millet düşmanıdır. Tarih göstermiştir ki, millet düşmanlarının sonu; milletin ayakları altında çiğnenmekten ibarettir.

GAYR-İ MİLLÎ BASININ İKİ YÜZ KARASI

Şimdi, sosyalist maske takan, Amerikan Rotary klüb azası, mason Nadir Nadi'nin çıkarttığı Cumhuriyet gazetesi, bundan senelerce evvel hangi maskeyi takıyordu? Vesikayı okuyalım:

«Dünya hesabına ne iyi bir talih eseridir ki, tahakküme ve istibdada karşı nefret duyan insan topluluklarının başında, bugün Birleşik Amerika Devletleri gibi, her bakımdan kuvvetli bir millet yer almış, tehlikeyi vaktinde görerek ona karşı hazırlanmak lüzumunu kavramıştır.

Birleşik Amerika, işi oluruna bıraktığı takdirde, fertlere ve milletlere ait bütün temel hakların birer birer ayaklar altına alınacağını ve bir gün tehlikenin kendi sınırlarına gelip dayanacağını artık iyice öğrenmiştir.

Türkiye'ye Yardım Kanunu ile atılan adım, yakın zamana kadar bir çığ gibi yuvarlandığını gördüğümüz kaba istilâ kuvvetlerine karşı (dur!) işareti çekmiş olmaktadır.

İstilâcı Bolşevik orduları ile hürriyetçi dünya milletleri arasında bir gün bir çatışma olursa, ilk safta istilâyaya karşı göğüs germek vazifesi bize düşecektir. Kendi varlığımızı korumaya çalışırken, aynı zamanda medeniyet dünyası uğruna da kan akıtacağız. Amerikan yardımının asıl manası, bu gerçeğin Birleşik Devletler tarafından kabul edildiğini göstermesidir.

Nereden çıktığı pek iyi bilinen bazı propoğanda yaygaraları, Amerikan yardımının Türk bağımsızlığına bir darbe olduğunu, şu kadar milyon dolar karşılığı kendi varlığımızı Washington'a kaptırdığımızı ortalığa yaymak istedi. Bu saçma sözler üzerinde durmak bile lüzumsuzdur. Egemenlik haklarımızı ve toprak bütünlüğümüzü parçalamayı hedef tutan Moskof istekleri ileri sürüldüğü zaman, henüz kimse bir santimlik bir yardım vaadinde bulunmamıştır. Ona rağmen, ölünceye kadar yurdumuzu koruyacağımıza dair bütün dünyanın gözü önünde andiçen gene bizlerdik. Bütün yurdumuza yardım elini uzatan Amerika, bu hizmetlerine karşı bizden ne toprak, ne de üs istiyor. Yukarıda da söylediğimiz gibi, bu yardım, hürriyeti seven milletlerin, hürriyet düşmanları-

na karşı teşkilâtlanması uğrunda bir ileri adımdan başka bir şey değildir.

Nihayet ne Amerika, ne İngiltere, ne de öteki hürriyetçi milletler, hiç bir devlete karşı gizli bir maksat besliyor değildir. Gaye, barışı kurtarmak ve insan topluluklarına insan gibi yaşamak imkânlarını sağlamaktır. Saldırgan kuvvetler bu gerçeği, fazla vakit kaybetmeden, onlar da zihniyetlerini değiştirirlerse ne âlâ, yoksa üçüncü bir cihan harbinin kızgın alevleri yeni baştan dünyayı saracaktır. Hürriyetçi milletler, böyle fecî bir ihtimali önlemek, yahut ona karşı cephe almak maksadı uğruna hazırlanmalıdırlar. Amerikan - Türk yardım anlaşması bizce, işte bu hazırlığın safhalarından biridir.» (79)

Peyami Safa merhumun, «kitapsız başyazar» dediği adamın bundan 22 sene evvelki fikirlerine bu millet ne 22 sene evvel, ne de bugün itibar etmemiştir. Şimdi savunduğu fikirlere de, aynı uşaklık ruhunu gösterdiği için itibar etmeyecektir. Zira, şahsiyetli bir milletin can düşmanı, uşaklık ruhudur. Bu millet Moskof ajanlarından da, Amerikan uşaklarından da öğrenmektedir.

Aşağıya aldığımız iki vesikadan birincisi gayr-i millî basının yalan, iftira silâhının tipik bir tezahürüdür. İkincisi ise, iftiraya ve bozgunculuğa karşı, imkânlar nisbetinde verilen bir cevaptır. Bu cevap, millet düşmanlarına karşı, Hak'kın bir şamarıdır.

Birinci vesikadaki iftiranın cevabını veren ikinci vesika, uzun bir süre sonunda, aynı gazetede çıkmıştır. Hem geçen zamanın uzunluğu, hem de cevabın neşredilen sahifede olmayışı, bozguncuların hile ve fitnelerinin devam ettiğinin başka bir vesikasıdır.

Bu vesikalar, gayr-i millî basının Türkiye'deki rolü ve fonksiyonu hakkında kâfi deliller teşkil etmektedir. Millet bunu, böyle biliyor, millet evlâtları böyle manalandırıyor, tarih böyle yazacaktır. En büyük âdil mahkeme bunu, böyle yargılayacaktır!

Şimdi, bu iki vesikayı takdim ediyoruz:

«MÜCADELE BİRLİĞİ ADLI BİR DERNEK
ORTAYA ÇIKARILDI.

G. KURMAYDA GİZLİ BİR DERNEK ÜYESİ
YAKALANDI.

Ali Hakkı Kocabaş adındaki Yd. Subayın din devleti kurmak amacıyla propoğanda yaptığı belirtiliyor.

ANKARA (Cumhuriyet Bürosu) — Kemal AY-DAR — Ali Hakkı Kocabaş adında bir yedek subay «Devletin temel nizamlarını dinî esas ve inançlara uydurmak maksadiyle propoğanda yaptığı» iddiasıyla yakalanmış ve Genel Kurmay Askerî Savcılığınca yürütülen soruşturmada sanığın (Mücadele Birliği) adlı gizli bir cemiyete mensup olduğu anlaşılmıştır.

Ali Hakkı Kocabaşın, görevli bulunduğu Genel Kurmayda 3-4 aydan beri bu yolda propoğanda yaptığı ve telkinde bulunduğu, yine bir yedek subay tarafından ihbar edilmiştir.

Duruma, Genel Kurmay Başkanlığı büyük bir hassasiyetle el koymuş ve sanık derhal Genel Kurmay Savcılığınca nezarete alınarak hakkındaki soruşturma derinleştirilmiştir.

Durumdan, hemen, başta hükümet olmak üzere, Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği ve Millî İstihbarat Teşkilâtı haberdar edilmiş ve (Mücadele Birliği) adlı gizli teşkilât hakkında çeşitli yönlerden araştırmalara girilmiştir.

Genel Kurmaydan bir yetkili, «Olay doğrudur. Sanık hakkında soruşturma Genel Kurmay savcılığınca derinleştirilmekte ve bütün ilgili makamlar durumdan haberdar edilmiş bulunmaktadır.» demiştir.

Sanık, askerî mahkemede yargılanacaktır.

İlgili makamlar, olay ve gizli teşkilât için yürütülen

tahkikat hakkında da şimdilik başka bilgi vermemektedirler.

ALİ HAKKI KOCABAŞ KİMDİR?

Sanık yedek subayın kimliği hakkında öğrenilebilen bilgi şudur:

Ali Hakkı Kocabaş İktisadî, Ticarî İlimler Akedemisinde mezun olmuş, bilâhare öğrenim için İngiltere'ye gitmiş ve iktisat tahsil etmiştir. Yurda dönüşte yedek subay olarak askere alınmış ve Genel Kurmay'da görevlendirilmiştir.

Buradaki görevi sırasında sanığın, 3-4 aydan beri ileri-geri konuştuğu, bu arada, «Devletin temel nizamlarını dinî esas ve inançlara uydurmak maksadiyle propoğanda yaptığı ve telkinlerde bulunduğu» başka bir yedek subay tarafından ihbar edilmiş ve sanık derhal yakalanarak, hakkında geniş bir soruşturmaya girişilmiştir.

EVİNDE ARAMA

Genel Kurmay Askerî Savcılığınca yapılan soruşturmada ve Ali Hakkı Kocabaşın meskeninde yapılan aramada «Kendisinin arkadaşları arasında rejim ile ilgili dinî mahiyette konuşmalar yaptığı, devlet idaresinin dinî esaslara göre, kurulmasını istediği, bu mahiyette yazılmış eserleri okuduğu ve bu amaç ile kurulmuş (Mücadele Birliği) adını taşıyan bir cemiyet ile de ilgili bulunduğu, bu cemiyetin broşürlerini sakladığı» tesbit edilmiştir.

GENEL KURMAYIN HASSASİYETİ

Olaya el konulduktan ve Askerî Savcılıkça soruşturmaya girişildikten sonra Genel Kurmay Başkanlığı bir genelge ile durumu Silâhlı Kuvvetlere duyurmuş ve «Bu gibi olaylarda Silâhlı Kuvvetler mensuplarının uyanık olmalarını ve suç teşkil eden faaliyetlerin müsâmahasız takibini, delillerin kaybolmasına meydan verilmenden yetkili mercîlerin haberdar edilmesini» istemiştir.

Bu konudaki genelgede sanığın suçu ile yakalanma-

sına ve soruşturmada sanığın (Mücadele Birliği) ile ilgili olduğunun anlaşıldığına değinildikten sonra, sanığın kendi el yazısı ile kaleme aldığı bir çok yazılarında, özetle, şöyle dediği ileri sürülmektedir:

«— Hükûmeti ve parlamentoyu gayr-i meşrû ilân etmedikçe davayı kazanmış sayılmazsınız. Biz Allah'tan başka hükûmet ve kuvvet tanımıyoruz. (Bu hükûmet bir takım İslâmî esaslarla islâh edilebilir) tezine karşıyız. Bu hükûmeti yıkmak üzere ayağa kalkacağız. Dayanığımız Allah, gayemiz Allah'ın kanunlarını hakim kılmak. Gelin, sağ yumruğunuzu sıkın, başınızın hizasına kadar kaldırım. Bu, fikir gücümüzle maddî gücümüzün aynı hizada olduğuna senettir. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenlere karşıyız. Bu gayeye ulaşmak için bir nüve teşkil edeceğiz.

Fedailer gurubu aramızda yakın bir bağlılık kurduktan sonra bütün Türkiye'ye yayılıp, ikişerli-üçerli guruplar halinde, aydınlatma toplantıları yapacağız.»

BİRLİĞİN AMBLEMİ

Sanığın evinde yapılan aramada ele geçen evrak ve Mücadele Birliği'nin broşürleri arasında Birliğin amblemine de rastlanmış, böylece sanığın bu gizli cemiyete mensup olduğu sonucuna varılmıştır. Bulunan amblem renklendirilmiş olup, «sıkılmış sağ yumruğu baş hizasında» tesbit etmektedir.

TAHKİKAT

Güvenlik makamları, olayın böylece meydana çıkması üzerine Mücadele Birliği konusunda geniş bir tahkikata girişmiş bulunmaktadırlar. Şimdilik gizli yürütülen tahkikat sonucunda hükûmetin kamu oyuna bir açıklama yapması beklenmektedir.

Genel Kurmay Başkanlığının büyük bir hassasiyet göstererek rejim için çok ciddi tehlike istidadı taşıyan bir olayı meydana çıkarmadaki gayretinin yanı sıra diğer makamların da aynı gayreti gösterip kısa zamanda

olayın tam ve gerçek yüzünü gün ışığına çıkarmaları beklenmektedir.» (80)

«MÜCADELE BİRLİĞİ BİR YIL ÖNCE RESMEN
TEŞEKKÜL ETTİ.
CEMIYETİMİZİ KASTEN YANLIŞ
TANITMIŞLARDIR.

Ali Hakkı Kocabaş üye değil. Olay bu iken, açık Birliğimize gizlilik izafe etmek Cumhuriyete yakışıyor.

— Doğru BUDUR —

Gazetenizin 28 Ekim 1968 tarihli nüshasında Birliğimizi töhmet altına almağa yeltenen, uydurma ve kasıtlı bir haber ucurulmuştur. Basın Kanununun bize verdiği yalanlama ve açıklama hakkını kullanıyoruz. Bu iğrenç iftirayı düzerek neşriyat yapan şahıslarla ise, teker teker mahkemede hesaplaşacağız. Rotatif sahibi olmanın şerefe, haysiyete ve millî cepheye iftira etmek hakkını vermediğini göreceğiz.

Aşağıdaki hususların, kanun gereğince neşrini taleb ederiz:

1 — BİRLİK GİZLİ OLMAYAN KANUNİ BİR KURULUŞTUR.

Bir sene evvel kurulmuş, bütün İstanbul, Konya ve pek çok şehirlerimizin sokaklarını donatan ilânlar, pankartlar ve bizzat gazetenizde en az dört defa çıkan haberler, Derneğin varlığından körlerin bile haberli olduğunun şaşmaz belgesidir.

Birliğimizi karalamak ve komünizm gibi zararlı cereyanları unutturarak, sun'î bir irticam varlığından ve tehlikesinden bahsetmek için, her halde yeni duymadığınız bir haberi araştırmadan gazetenize koydunuz.

2 — BAHİS KONUSU SANIKLA HİÇ BİR İLİŞTİRİMİZ YOKTUR.

T.C.K. madde 163'e girdiği ifade olunan suçtu işlediği iddia edilen yedek subay ile hiç bir alâkamız bulunmadığı halde, tuttunuz bu iftirayı da yakıştırdınız.

Birliğimiz, bir seneden beri yaptığı faaliyetleriyle; kanunların teminatı altında olan fikir ve söz hürriyetini kullanmış, milleti tehdit eden felâketleri ve sebeplerini bir bir göstermiştir. Millet düşmanlarının suikastleri ve oyunlarını vesikalariyle ve ilmî delillerle açıklamıştır ve açıklamaya devam edecektir. Millet düşmanları ve Türkiye'deki ajanları korksunlar.

Birlik, bu faaliyet cümlesinden olarak binlerce şahsa yüzünü aşan ikaz (bildiri) göndermiştir. Bu şahıslar arasında vazifeleri, meslekleri ve eğilimleri farklı binlerce insan vardır.

BİRLİĞİN ARMASI

Faraza, T.İ.P. in lideri Aybar'ın veya yazarınız İhan Selçuk'un evinde yapılan aramada, armamızı havi ikazlarımız çıksa, bunların mâlum faaliyetlerini de biz mi idare etmiş olacağız?

Bu, engizisyoncuların bir papaz mantıksızlığı içinde, töhmet için sudan bahaneler aramasından farklı değildir.

3 — MÜCADELE BİRLİĞİNİN HEDEFİ.

Birliğimizin Hedefi ise, sizin yakıştırdığınız gibi değildir. Hedef şudur:

«Tarih boyunca, düşman milletlerin ideolojik, siyasî, iktisadî ve psikolojik hücumlarına maruz kalarak buhran içine düşen milletimizin kültürünü muhafaza, müdafaa ve yükseltmek hedefimizdir.» (Mücadele Birliği Tüzüğü. Madde: 3).

Biz, bu ulvî gaye için savaşıyoruz ve savaşacağız. Millete hazırlanan suikastleri, dolapları açıklayacak ve maskeli bozguncuların maskesini alaşağı edeceğiz.

Gazetenizdeki yalanla dolu iftiranâme Birliğin gizli bir teşekkül olduğunu, sistemli bir irticam Türkiye'de varlığını ve tarafımızdan tahrik edildiğini bildirebilmektedir.

Bütün iddialarımız, bir seneden beri kanunî faali-

yet gösteren Birliğimize «gizli» demek kadar yalan, yakıştırmaya ve iftiradan ibarettir.

Ancak bu yakıştırmalara neden lüzum duyduğunuzu muhterem okuyucularınıza biz duyuralım: Bu uydurma haberin gayesi;

a — 11 Kasımda başlayacak ve komünistlerin yönetmek istediği ve hazırladığı talebe nümâyişlerinin rahatça yapılmasını temin,

b — Sahte bir irtica yaygarasıyla hükûmet ve adliyenin dikkatini milliyetçi cepheye teksif ettirmek, böylece sosyalizan faaliyetleri kolaylaştırmak,

c — Milliyetçi öğretmenlerin kurultay çalışmalarını gölgelemek.

Hadiselerin seyri ve uydurma neşriyatınız bunu akla getiriyor. Dediklerimizin haklılığı olaylarla doğrulanacaktır.

Bu vesile ile gazetenizin, ağırbaşlı gözüken sahte objektifli ve tarafsızlık gösterilerinin de nasıl bir niyeti sakladığı bir daha ortaya çıkmış bulunuyor.

Şunu hatırlatalım ki; Türkiye’de uyanan millî güçler, dönen dolapların farkındadır. Ne atadan mevrus ve nereden tedarik edildiği pek belli bir rotatif sahibi olmak, ne faşizmin çanak yalayıcılığından komünizmin himayeciliğine atlayacak kadar oynak olmak, ne de sahte ve seviyesiz ithamlarla millî cepheyi parçalama gayretlerinde üstad olmak millî uyanışı durduramayacaktır.

Mücadele Birliği Genel Merkezi adına
Bşk. Necmettin ERİŞEN.» (81)

TÜRKİYE'DE HALK HAREKETLERİ VE ONU DOĞURAN ÂMİLLER

Türkiye'de emperyalizmin stratejisini ana hatlarıyla gördükten sonra, halk hareketleri ve onu tahrik eden sebepleri inceleyebiliriz.

Cumhuriyet devrinde, başlangıcından bugüne kadar cereyan eden halk hareketlerini sırasıyla incelemek mevzumuzu genişletir. Bu, daha başka araştırmaların mevzuu olacaktır.

Serbest Fıkra ve doğurduğu hadiseler; Menemen Vak'ası; Konya, Erzurum, Silifke, Yozgat hareketleri; Demokrat Parti ve doğurduğu hadiseler; 6-7 Eylül hadiseleri; zamanımıza kadar gelen serî talebe hareketleri; Kayseri, Bursa ve Adana'da doğan anti-komünist hareketler incelememizin mevzuunu genişletir.

Bu bakımdan biz sadece 6. Filonun geliş sebebi ile doğan hadiseleri tahlil edeceğiz. Bu tahlillerin neticeleri, diğer halk hareketlerini izahta kıymetli ipuçları verecektir.

Şu kadarını belirtelim ki; 1960 yılından itibaren, bir ihtilâlin mecburî olarak doğurduğu intibaksızlık devrinde istifade eden komünizm, milleti arkadan yaralayan bir hançer olarak çalışmalarına hız vermişti. Millet himayesiz ve sahipsiz bir halde idi. Milletin büyük ekseriyetine yeni bir ad takılmıştı: KUYRUK. İslâma, millî tarihe, millî ahlâka ve bütün değerlerimize düşman olanlar, düşmanlıklarını «kuyruk» sloğanı arkasına saklıyor ve millete hergün ateş, lânet ve iftira yağdırıyorlardı.

O zamanın iktidarı, para ile kiraladığı kaşarlanmış

cemiyetçilere yer yer mitingler düzenletiyor; gazeteler, muhalif partiler ölüm ve ateş saçıyor ve besleme, gayr-i millî, mason ve komünist basın bu şirret hareketi alkışlıyordu. O zamanın iktidarı, muhayyel bir askerî darbe ile, ortalığı tehdit ediyor ve gene o zamanın başvekili kendisinin askerî bir darbenin paratöneri olduğunu ima ediyor, taşınması zarurî bir yük olarak kendini lanse etmekte devam ediyordu. Bu vasatta gelişen ve kanunların himayesinde millete ölüm çukuru kazan Rusyanın beşinci kolu, İşçi Partisi ve diğer komünist teşekküller rahatça çalışıyorlar, millet ise hakâretin en iğrencine her gün muhatap oluyordu.

Şanlı ecdâdın sakalı, bıyığı, sarığı, giyinişi, oturuşu, dini, imanı, zaferi, devleti âdicesine darbeleniyordu. Mason olmaktan başka hiç bir imtiyazı olmayanlar, sokak serserilerinin uslûbunu edebiyat yapanlar, Türkçeyi doğru dürüst yazamıyanlar, hayatları rakı masasından dans pistlerine uzananlar, kuruldukları rotatiflerden ve çörekledikleri pespâyeye gazete sütunlarından millete yayılm ateşi açıyorlar. Ve bu gayr-i millî kuvvetlerin ajanlar ve sabotörler ordusunun cırtlak sesi şu iftirayı haykırıyordu: «Türkiyede en büyük ve sistemli tehlike irticadır. İrtica ezilmelidir. Bütün aydınlar irticacı ezmelidir.»

Millet aleyhine, milletin yetiştirdiği evlâtları münevverler, her Allah'ın günü bir iç harbe çağrılıyordu.

Bir siyasî partinin genel sekreteri, bir iç harbin patlayacağı müjdesini (!) veriyorken, milletin en masum istekleri copla, hapishane ile durduruluyordu.

Bir öğretmenin, bir köyde döğülmesi hadisesi büyütülüyor ve koskoca Türkiyenin meselesi haline getiriliyor. Türkiye'de bulunuşu, vatandaşlığı ve tabii senatörlüğü baştan aşağı tesadüf olan bir adam köyün yerle bir edilmesini teklif ediyor. Bu hadiseyi bir irtica vak'ası olarak damgalamaya çalışıyordu.

Türkiye'de emperyalizmin âleti masonluk Türkiye'deki komünist hareketi himaye ediyor ve sun'î mesele-

ler ihdas edilerek bir iç cephe açılmağa çalışılıyordu. Milletin silâh ve kafa gücü, milletin kökünü kazımak için seferber etmeye çalışılıyordu. Yakın maziden bu adı çalışmanın örneklerini hatırlamak mümkündür.

Geçmişte, millete 31 Mart cinayetleri ve Menemen hadiseleri hazırlayan beynelmilel sionizm, milleti, yeni 31 Martların içine yuvarlamağa çalışıyordu.

Şimdi, bu hazırlık nasıl yapılıyor, onu hatırlayalım. Ve önce millete kimler, nasıl söylüyorlar kısaca onu görelim:

«Artık gemi azıya alan faşizme karşı önceki pazar günü Taksim alanında gençlik kuruluşları tarafından ikinci uyanış mitingi yapıldı. Çeşitli sabotajlara rağmen binlerce İstanbullunun «Emekçinin sesi susturulamaz», «Fikirler kurşunla susturulamaz» gibi dövizlerle katıldığı mitingde başta İ.T.Ü.T.B., F.K.F., O.D.T.Ü:T:B: temsilcileri olmak üzere bütün konuşmacılar T.İ.P. e yöneltilen faşist saldırıyı lânetleyerek anayasayı ve demokrasiyi sonuna kadar savunmaya azimli olduklarını açıkladılar.

T.İ.P. lideri Aybar yaptığı konuşmada «A.P. iktidarı mecliste suçüstü yakalanmıştır, demokrasiye suikast hazırlamakla suçludur» dedikten sonra binlerce İstanbulluya şöyle seslendi: «Örgütlenin, uyanın, elele verin. Güzel günler gelecektir. Her yerde emekçi halk uyanıyor. Yalan ve kaba kuvvet, halkın uyanık gücü karşısında yenilmeye mahkûmdur.» Nitekim Taksim mitinginde yalan ve kaba kuvvet, bu kuvvet karşısında yenik düşmüştü. Çıkarıcı çevrelerin kışkırttığı ve içinde çember sakallı yobazların da bulunduğu bir kaç yüz kişilik faşist güruhu ellerinde taşlar, sopalar, baltalar, tabancalar olduğu halde toplantıyı sabote etmeye geldiler. Kuduz köpekler gibi havladılar. Fakat bu yekpâre topluluk karşısında kuyruklarını bacaklarının arasına kıvrıp gitmek zorunda kaldılar.» (82)

Bu ifadelerin, âdiliği ve iğrençliği yanında ifade et-

tiği mana bellidir. «Kim Türkiye'deki komünist partisine veya onun organlarına karşıysa, faşisttir.» yaftasını asmağa hazır köle seciyesi ve uşak ruhu, yazının üslûbu kadar edepsiz ve âdicesine sırtıyor. Bu, millete karşı yapılan tahriklerden sadece biridir .Başka bir vesika daha okuyalım:

«Yarın eşimle sokakta yürürken başımıza bir sopanın inmiyeceğini veya kıtır kıtır kesilmiyeceğimizi kim ve hangi kuvvet garanti altına alabilir? Gerici taşra kasabalarında kelle koltukta gezdiğimizizi acaba bilebilirler mi? Adım adım uçuruma yaklaşıyoruz.» (83)

İşte bu, millete saldıranların saklayamadıkları millet düşmanlığının ifadesidir. Dolmabahçe, Aksaray ve Konya hadiselerini hazırlayan tahrikleri incelemeye devam edelim:

«AÇIKLIYORUZ! TÜRKİYE'DE İRTİCAİ KİMLER İDARE EDİYOR?» (ANT'ın 19 Mart 1968 sayısının kapağı).

«Şunu bilhassa belirteyim; Câhilden bir şey çıkmaz. Çıksa, çıksa ancak Peygamber çıkar... O. Kemal.» (84)

«İRTİCA BAŞ İSTİYOR.

... İrtica, nihayet geçen pazar günü Taksim alanında yapılan mitingde, bütün çekingenliğini bir yana bırakarak dişlerini göstermiş ve Endonezya örneği bir insan avı için kararlı olduğunu açıklamıştır.

... Devrimci kurulaşların düzenlediği «Uyanış Mitingine» karşılık vermek gerekçesiyle hazırlanan, fakat aslında irticam bir gövde gösterisi olan «Şahlanış Mitingi» için sağcı basın günlerce önce propoğandaya başlamıştır...

Mitingde Mehter Takımı tarafından taşınan ve irticamın sembolü olarak kabul edilen üç hilâlli yeşil bayrağa büyük tezahürat yapılmış...

Türkiye'de yeni bir kanlı 31 Mart vak'ası yaratmağa hazırlanan çıkarıcı çevreler tarafından da teşvik edilen irtica, bütün art niyetleriyle pazar günü deşifre olunmuştur.

Millet Meclisinde de «Gericiler İstanbul mitinginde sokağa dökülmüştür. İdam tehditleri savrulmuştur. Büyük belâ başlamıştır. Şimdiden zafer şenlikleri yapılmaktadır. Yurdun gericisi bir ihtilâle sürüklenmesini önleyemeyen Başbakan hakkında gensoru açılması zarurettir» diyen ve gensoru önergesi veren Selâhattin Hakkı Esatoğlu...» (85)

Üç hilâlli bayrak, Türk tarihinin 1.000 senelik şanlı bölümünün sembolüdür Millet tarihine, atasına, imanına elbette bağlıdır. Üç hilâlli bayrak, ülkeler titreten şanlı ecdadımızın düşmanlarını korkutur. Üç hilâlli bayrak, ancak, Bizans artıklarını, iç millet düşmanlarını ürkütür. Üç hilâlli bayrağa gösterilen kızgınlık gerçekte milletin istiklâline, imanına ve uyanışına karşı millet düşmanlarının kudurganlığının işaretidir. Nitekim üç hilâlli bayrağa nefret duyanlar, üç hilâlli bayrağın kanla ve istiklâl aşkıyla devamı olan Ay-Yıdırlı bayrağımıza da husûmetlerini gösterdiler. Düşmanlıkları şekle ve sembole değil, doğrudan doğruya millete âittir.

Bu tahriklere tam bir ahenk içinde katılan gayrimillî basın, tahriki artırdıkça artırdı. Derken Nisan ayı içinde Ankara hadiseleri, Mayısta Nato aleyhtarı maskeli gösteriler ve Haziranda talebe boykotlarını komünizmin âleti yapma teşebbüsleriyle dolu ayları takiben Temmuz ayında Amerikan 6. Filosunun İstanbulla gelişi komünistlere istedikleri fırsatı verdi.

Amerikan askerlerinin hareket ve fiilî tecavüze uğramalarını takiben komünistler sokak gösterilerine geçtiler. Bu gösteriler tam bir tahrik plânına göre yürütülüyordu. Hadiseler daha önce neşredilen broşürümüzde açıkladığımız gibi gelişti. Bu arada kendilerine talebe süsü veren satılıkların kullandıkları sloganları, affınıza sığınarak, aynen aktarıyoruz. Polislere hitaben; «Ata binmiş eşekler, millet sizden ne bekler.», gene polislere hitaben, «Polislerin, karılarını Amerikan askerlerine peşkeş çektiği» iftirasını durmadan tekrarladılar.

Bu arada, gösteri tertipleyenleri mahkemeye celbetmek üzere talebe yurduna gelen polisleri, içerdeki talebeler tutukladılar. Polis şefini hırpaladılar. Bu esnada, polisin kendisini aradığını bilen, T.İ.P. e kayıtlı bir komünist, etrafı duvarlarla çevrili bir boşluktan aşağı atarken kafasını duvara çarparak öldü. Bu, komünistlere istedikleri fırsatı verdi. Bir cumartesi günü miting yaptılar. Bu mitingde esrarkeşler, sergeşler, para ile tutulmuş hırsızlar vücutlarını çıplatarak ve bedenlerine «Sosyalist Türkiye» sloganı yazdırarak hareketlerine devam ettiler. Mes'ul hükümet sessiz, komünistler en hayasızca saldırıları yapmakta berdevam idiler. Cami duvarlarına yazılar yazıldı. İstanbulda tam bir terör havası esmekte devam etti.

Hastahaneye yatırılmış olan komünist eşkiyanın gerbermesi yeni tahrik zemini meydana getirdi. Polis taşlandı. Üniversitede toplanan komünistler, üçer kişilik imha ekipleri ile polisi tevkif etmeyi ve tesirsiz kılmayı plânladılar. Ne kadar anti-komünist merkez varsa tahribini kararlaştırdılar. Bu maksatla yaptıkları yürüyüşü durdurmak isteyen polise taş, sopa ve molotof kokteylleri ile saldırdılar. Ve polisle yaptıkları kavgada, silâh kullanmama emri almış olan, polisi püskürterek bir gazteyi taşladılar, milliyetçi bir gençlik teşkilâtına hücumla yelten-diler.

Küfürler, tehditler, tecavüzler idareye hakim kuvvetlerin baskısı neticesi müsamaha ile karşılandı. Tevkif edilen komünistler kısa bir zaman sonra salıverildiler. Millete hareket serbest, üç buçuk çapulcuya karşı çıkmak irtica ve komünist hareketlerine alkış tutmak moda oldu. Nümayiş tertip eden reziller sıkışınca, kendilerini idare eden profesör sıfatlı vatan hainlerinin şefaati ve idarenin aczi neticesi, hareketlere, tahriklere devam ettiler. Bu zavallılar sürüsü, milleti bir iç harbe iten bu kiralık güruhu «gericiler kahrolsun, emperyalizm kah-

rolsun» naralariyle ortalığı çnlattılar. Hâdiseler böylece sürdü gitti.

Kendisine yapılan tecavüzler karşısında, millet ne yapmalıydı? Millet, devletin kendisini korumaktan âciz olduğu zamanlardaki gibi, kendini korumağa çalıştı.

Aksaray'da halka ve Birliğimize saldıran komünistler kısa zamanda hakettiklerini buldular. Konya'da ise; günlerden beri ne basından, ne de devletinden bir ümit ışığı görmeyen halk, bizzat, komünistlerin miting teşebbüsünü bertaraf etti ve komünist Rusya'nın beşinci kollarını yıktı ve imha etti.

Konya hadiselerinin mahiyeti nedir? Bu sual aşağıdaki sual silsilesinin cevabına bağlıdır.

Sual 1. Milletlerin kendilerini müdafaası, vazgeçilmez ve meşrû bir hak mıdır?

Cevap 1. Evet, bu, eşyanın ve hayatın kanunudur.

Sual 2. Komünist Rusya'nın beşinci kolu olan, T. İ. P. in teşkilâtlanması, çalışması nedir?

Cevap 2. T.İ.P. ve benzeri teşekkül ve teşebbüslerin varlığı milletin hayatına suikasttir.

Sual 3. Bu teşebbüsleri devlet karşılamıyorsa, millet ne yapar?

Cevap 3. Millet; Yunan, Fransız ve benzeri müstevli sürülerini nasıl bizzat cezalandırdı ise komünist beşinci kollarını da öyle cezalandırır.

Bu, millî tarihin karakteristiği, eşya ve hayat kanunlarının en kısa ifadesi ve cemiyet yapısının zaruretidir. Dünya tarihinin ve cemiyetlerinin psikolojisinin doğru tetkiki bunu gösterir.

Milletin bütün müdafaa vasıtaları elinden alınsın ve sahte kapitalizm-komünizm gibi danışıklı döğüşlere milletin kaderi bağlansın, sonra da milletin kendini müdafaasına her türlü hakaret revâ görülsün. Ve milletin bir kuzu uysallığı içinde düşmanlarına köleşmesi beklen-sin.

Şu iyice bilinmelidir ki; dünyanın bütün kuvvetleri-

ni dize getiren ve iman rehberliğinde yaptığı bütün mücadeleleri kazanan bir millet, ne derece güçlü olursa olsun, Masonluk gibi pespaye teşkilâtları, TİP gibi gayri milli militan şebekelerini ve bir avuç yahudinin ve vur-guncunun kesesine kâr temin eden, Judeo-Grek sistemini lâayık olduğu çukura gömecek ve devletine sahip olarak yaşayacaktır. Milletın kararı budur.

İzah edilen kanun çerçevesinde Konya'da ve yurdun diğer yerlerinde, komünist terörüne karşı, protestolar başladı. Bu milli direnişleri gayr-i milli basın nasıl tah-rif ediyordu, onu görelim:

«Gericiler öğretmenler lokalini ve TİP merkezini bastılar, Yeni Konya gazetesinin makinaları kırıldı, ki-tabevleri yağma edildi... KONYADA 4 BİN KİŞİ TAH-RİBAT YAPTI — Konya Özel —

Bu gün Konya'da yapılacak Konya Yüksek Tahsil gençliği ve halkın düzenlediği, Amerikan emperyalizmini tel'in mitingi dolayısıyla dün Konyada büyük olaylar meydana gelmiştir.

Kime ve neye hizmet ettikleri belli olmayan 3000-4000 kadar eli sopalı kişiler saat 18.30 da Alâaddin tepe-sindeki Torence gazinosu ve barına saldırarak, tuzla buz etmişlerdir. Buradan Ordu Evi binasına gitmişlerdir.

Ordu Evinin içindeki çini köşk salonu ve bahçesini tahribe de yeltenmişler...» (87)

Maskesini indirdiğimiz Akşam gazetesi, efendileri-nin kendilerine verdiği direktifi benzerleri gibi yerine getirdiler. Hadiseye teşhisi koydular: GERİCİLİK... Ya-lan haberler uydurdular, tahrip vazifesini yapan halk, 3000-4000 kişi değil, onbinlerce kişi idi. Daha alçakça bir yalanla, halkın ordu evini bastığını bildirdiler. Şimdi, İkinci Ordu Komutanı ağzından yalancıların nasıl tek-zib edildiğini görelim:

«Diğer taraftan, İkinci Ordu Komutanı Orgeneral Nazmi Karakoç, olaylar sırasında ordu evi ve camlarının halk tarafından kırılmadığını ve her hangi bir tecavüz

olayının vukubulmadığını söylemiş, bu konuda halkın ve ordunun birbirine karşı devamlı sevgi ve saygı içersinde olduklarını» ifade etmiştir.

Ancak bu haber gazetelerin arka sayfalarına sıkıştırılmış ve üzerinde bile durulmamıştır. Sonra ne idiği belirsiz, kiralık kalemlerin seviyesiz, adi ve ancak ruh ve akıl hastalıklarının en iğrencine yakalanmış piçlerin yazıları sökün etti...

«Bizim milliyetçi üniversite gençliğinin yaptığı düpedüz haddini bilmemek. Bakın hiç şeriatçılarımız böyle şeyler söylüyorlar mı? Alın bunların derneklerini, sözcülerini ve basını, bükemedikleri eli öpmek ne kelime. O elin sahibinin müsait yerlerini yalıyorlar bile, yalıyorlar..» (88)

Ve bu adi saldırının daha değişik kuklaları da ortaya çıktı. «Tabii senatörler Cumhurbaşkanı, başbakan ve anayasa kuruluşlarına sert bir muhtıra verdiler. EM-PERYALİZME VE İRTİCAA DUR DEMELİYİZ. (89)

Bu emperyalist yalanından tam bir gün sonra, İzmir Hisar camiinde patlayan bomba, binlerce mü'minin hayatına yapılan suikast tehlikenin nerede olduğunu gösteriyordu. 12 Ağustos 1968 de patlayan bomba, milleti ızdıraba ve göz yaşına gömüyordu. Aşağıda okuyacağınız notlar, bütün basın tarafından aynen tekrarlanan iğrenç ifadeler oldu. Saldırı halâ devam etmekteydi.

«KAVGA ZAMANIDIR. Kavga artık çok kesin çizgileriyle ortaya çıkmıştır. Bir yanda anti emperyalist ve sosyalist güçler, öte yanda emperyalizmin ücretli uşakları ve onların ücretli sloganlarla sokağa döktüğü aldatılmış kitleler.. Bu kelimenin tam manasıyla bir sağ sol çatışması.. Sol cephesindeki görüş ayrılıkları, strateji tartışmaları, kişisel çekişmeler, bu ölüm kavgası içinde siliniyor. Sosyalistlerin kısır çekişmelerle kaybedecek vakti yoktur artık. Zaman emperyalizme ve faşizme karşı kavga zamanıdır.» (90) Kible isimli bir karikatür ve Beyaz Saraya karşı secdeye varan insan resmi» (91)

F. : 6 — 81

«Sağcılar iç savaşa hazırlanıyorlar.» (92) «Asıl savaş emperyalizme karşı verilecektir ibaresi yanında tomson tabancalar havaya kalkmış.» (93)

Böylece devam eden tahrikler, hiç kesintiye uğramadan sürdü gitti. Himayesiz millet ve milletin ölüm çukurunu kazmağa çalışan gayr-i milli basın, gayr-ı milli teşkilâtlar, milleti iç harbin uçurumuna itmeğe devam ediyorlardı. Millete yapılan hakaretleri kimse durdurmuyor, aksine komünistler, anarşistler, bozguncular himaye görüyordu. Derken, Yahudi desteği ile iktidara gelen Amerikan markalı Yahudi hükümeti, altıncı filoyu Türkiyeye gönderdi.

10 Şubat tarihinde başlayarak, komünistler milli duyguları sömürme taktiğini uygulayarak, vatanperver pozu takınmağa başladılar. Karşlarına kim çıkarsa Amerikan ajanı oluyordu. Gine tehditler, gine hakaretler yağmağa başladı. Şirretlik kol gezerken, ayyıldızlı bayrağımızı indirip, yerine kızıl bayrak astılar. Bu haber gerekli tahrik ortamını meydana getirmiş idi. Milli mücadeleyi başlatan milli kin zaptedilmez hale gelmiş idi. Şehirlerinde düşman bayrağının dalgalandığını gören Antep halkı nasıl, düşmana karşı ayaklanmışsa, İstanbul kan ağlıyor, bu iğrenç hadiseyi meydana getiren soysuzlara lânet ediyordu. Bayezid kulesine bayrak asılmasına göz yumaneler, suçluları bildirmiyor ve bu köpekler bir müddet sonra suçsuz bulunarak serbest bırakılıyordu.

İmanları uğruna şehit düşen insanların torunları, bayraklarına yapılan hakareti nasıl unutabilirlerdi. O gün Türk tarihinin en karanlık günlerinden biri gibi idi. İzmirin, Antebinin, İstanbulun işgali gibi acıklı bir gündü. Suçlular yakalanmıyor ve hareketin en sefilini yapanlar serbestçe dolaşıyorlardı.

Bütün bunlarla kalmayarak, kızıl bayrak asanlar, gövde gösterilerine devam etmek ve milleti âlenen tehdit etmek için Taksime doğru yürüdüler. Elbette ki millet, imanının ve istiklâlinin sembolü olan bayrağına yapılan

hakaretin cevabını verecekti. Nitekim verdi. Taksimde cereyan eden hadiselerin teferruatına inmeğe lüzum olmaksızın, şu gerçeği ilân ediyoruz. Taksim hadiseleri elbette Konya hadiseleri gibidir. Ve milletin iman, ahlâk, kültür ve menfaatlerine tamamen aykırı olan, sion emperyalizminin maskesi, Judeo-Grek menşeli gayr-i milli sistemin doğurduğu bunalımın tezahürüdür. Millete günlerden beri yapılan hakaretin cevabı, teşkilâtlı azınlıkların şirretliklerinin milletçe protestosudur. Şimdi bu hadise nasıl tahrif edildi, onu görelim:

«Devrimci kuruluşlar tarafından düzenlenen ve gericilerin saldırısı üzerine kanlı olaylarla sonuçlanan pazar günkü olaylar» (94) «on öğrenci derneğinin lideri de «gericilerin katliamı» hakkında yayınladıkları bildiri de..» (95) «Dün öğleden sonra bildiri yayınlayan öğrenci ve işçi kuruluşları liderleri «akan her devrimci kanı karşılığının mutlaka alınacağını» belirterek, gericilerin ayaklanması hakkında şöyle demişlerdir...» (96) «Devrimci öğrenciler, iktisat fakültesi ikinci sınıf anfisinde bir forum düzenlemişler, toplantıda konuşma yapan öğrenciler bu olayı yeni bir 31 Mart vak'ası olarak nitelendirmişler ve «artık sıcak harp başladı demişlerdir..» Üniversite bahçesindeki Atatürk anıtına 31 Mart 1969 yazılı bir çelenk koymuşlardır.» (97) «Konya ayaklanması tıpatıp aynı biçimde tezgâhlanmıştır... Pazar günkü kanlı olaylar 31 Marttan sonra İstanbulda en büyük gerici ayaklanması olarak nitelendirilmektedir.» (98) «Taksim alanında Atatürk anıtının önünde, sözüm ona müslüman, aslında ise kan içici ve gözü dönük para manyaklar ordusu... İstanbulda kardeşin kardeşi vurması, irtica ayaklanmaları.» (99) «S.B.F. üyelerinden Mümtaz Soysal ise, iktidarın gözü dönmüş softa desteğine muhtaç duruma düştüğünü söylemiş..» «Bakınız tarihe, irticain çıkış noktasının daima camiler olduğunu görürsünüz. 31 Mart vak'asında olduğu gibi, Menemende olduğu gibi, Dolmabahçe camiinde olduğu gibi..» (100) «Eli sopalı adamlar

önüne gelene saldırıyor, kadınların gırtlaklarına sarılarak, «dudaklarınızın boyasını silin artık, çarşaf giyin çarşaf» diye bağıyorlar. Önüne gelene vuruyorlardı.» (101) «Amerikan altıncı filosunu anayasa hakları çerçevesinde protesto etmek isteyen gençlerin karşısında kan dökücü mürteci güruhu dikiliyor. Ve bu olay mukaddes ittifakın ne olduğunu gösteriyor. Amerikayı protesto ediyor diye vatandaşlarını tavuk boğazlar gibi boğazlayan ve sonra kanlara bulanmış elleriyle camilere koşan mürteci güruhu sözde müslüman, ama gerçekte Türklük düşmanı kişi çok daha büyük bir plânın içinde yetişmiştir. Kara irtica ile itifak Türkiyede kardeş kavgasının birinci perdesinde büyük başarı kazanıyor.. Yerlerde sürüklenen kızlar.. öldürülen gençler.. Yaralanan öğrenciler.. dereler gibi akan kan.. ve sakallı, bereli, takkeli, zincirli, eli bombalı cihad ordusu, cinayetlerinin üstüne akşam namazlarını kılmağa dağılıyorlar.» (102) «Camilerin her biri bir karşı devrim ocağı, elleri sopalı, belleri bıçaklı, gözleri dönmüş zorbalar ocağı haline gelmiştir...» (103) «Altıncı filoyu kible edip, dolmabahçe kıyısında sözde namaz kıldıktan sonra, Taksim meydanını yeni bir Kerbelâya çeviren Yezidler, Tarabya otelinde oturak âlemleriyle kurtlarını döken Amerikan taifesinin döküp saçtığı kurtlardan başka bir şey değildi...» (104)

Böyle öğrencin öğrenci bir ifade, hayal ötesi ahlâksız ve südü bozuk bir pezevenkten başka kimin ifadesi olabilir? «Camiler birer tapınaktan çok, birer sömürü kışlasıdır. Cami-kışlaların insanları öylesine şartlandırılmış, öylesine Amerikan kölesi haline getirilmiş ki, sözüm ona müslümanlar, çember sakallılar, boğazdaki Amerikan Filosuna karşı Fındıklı ve Dolmabahçe camilerinde namaz kılmışlardı... Konya olayları bir ihtilâl denemesi idi. Taksim olayları tam bir ihtilâldir. Amerikan gemilerine karşı namaz kılarlarken her şey anlaşılmalıydı.» (105)

Yukarıya alınan ifadelerin öğrenciliği kadar, yalan olduğu da açıktır. Bu basın elbette yalan söyleyecektir,

zira Türkiyedeki mason localarına bağlıdır. Ancak bir iki noktayı hatırlatmakta fayda vardır. Komünist basın, pazar günü Dolmabahçe ve Fındıklı camiinde namaz kılanlara hakaretler yağdırıyor. Amerikan gemilerine karşı namaz kıldılar, secde ettiler diyorlar. Bu adi ve soysuz yalanı utanmadan tekrarlayıp duruyorlar. Bilindiği gibi Amerikan gemileri, Dolmabahçe önüne demirlemişti. Dolmabahçe ve Fındıklı camilerinden kibleye yönelen çizgi, boğazdan geçer. Pazar günü ise bu hattın üzerinde Amerikan gemilerinin bulunması karşısında mü'minler kiblelerini mi değiştirselerdi. Bu adi propogandacılar, bu önlerine gelene satılan deyyuslar, cami, mescid, kur'an ve millet düşmanlıklarını her fırsatta kumağa gayret ediyorlar. Namazdan, kiblede, mescitten bihaber olanların propaganda gayesi ile her türlü yalanı utanmadan savunmaları tabiidir.

Bütün bu yalan ve iftira malzemesini sadece üzerinde inceden inceye düşünmek için koyduk. Bu belgeler, Türkiye'de basın adlı sahte müessesenin nasıl bir köleleştirme vasıtası olduğunun hüccetleridir.

Tertipli bir imha hareketinin varlığından da bahsedilmektedir. Bir milletin hayatını, imanını ve istikbalini tehdit eden bozguncuların, komünist çetecilerin imhası bir zaruret halini alırsa, bu çekinmeden yapılır ve yapılmalıdır. Ancak pazar günü vuku bulan hadiselerin böyle bir tertiple alâkası mevcut değildir ve olamaz. Cuma günkü mitingte halka yemin ettirip savuşan bir kaç aciz ve istismarcı zavallı kanlı bir imha hareketinin tertipçisi olmak şöyle dursun, büyükçe bir fareyi öldürecek cesarete dahi sahip değildirler. Kendisine ve bayrağına hakaret edilmenin verdiği kin hisleri ile dolu, devleti tarafından korunmayan halk, polis kordonunun arkasında Taksim gezisi ile merdivenler civarına yerleşmişlerdi. Meydana ihtilâl şarkıları ile gelen bir avuç komünist çığırktan, Taksim Abidesine doğru yürüdüler. Abide etrafında toplanıldıktan sonra, gericilik kahrolsun naraları ve ib... po-

lis, ib... polis avazeleriyle ortalığı çınlattılar. Ve halkın protestosu üzerine Halkın üniversite gençliğinin bulunduğu yere taşlar savurmağa ve hücumla başladılar. Taşların hasıl ettiği yaralanma vakıaları, halkın ön cephesini geriye atıyor ve kalabalık duvar ile ön cephenin sıkıştırması üzerine duvarlara yapışuyordu. Eğer halk kendilerine hücum eden bir avuç soysuzun hücumlarına mukabele etmekte gecikseydi, halkın içinden pek çok insan sıkışma suretiyle cansız yığılacaktı. Nitekim iki sene evvel Kayseri'de bir maç esnasında atılan taşların meydana getirdiği panik, halkın bir kısmının sıkışarak ölmesine sebep olmuştu. Böyle bir felâketin doğmasına sadece Allahın lütfu mani olmuştur.

Halk kendisine senelerden beri yapılan tecavüzlerden ayrı olarak fiili bir tecavüze uğruyordu. Halk kin beslediği bir avuç saldırganla karşı taarruza geçti. Kavga sonunda pek çok yaralı ve iki ölü vardı. Taksim hadiselerinin kısaca tasviri budur.

Bu hadisenin temelinde yatan gerçek ise, senelerden beri tahrik edilen, himayesiz halkın, samimi, dindar ve fakat teşkilâtsiz, gerçek emperyalizmin oyunlarını bilmeyen ve fakat fedakâr bir halkın, tahriklere müsaade eden, imkân veren ve onu besleyen bir gayri milli düzene isyanı ve tahrikçilere karşı kavgasıdır.

Bütün gayri milli basın hadiseyi istismar etmişlerdir ve edeceklerdir. Türkiyede halkın kısır çekişmelerle vakit öldürmesi için, milletin millet düşmanlarına karşı mücadelesini hedefinden saptırmak için ihdas edilen, emperyalizm irtica veya faşizm gibi yaygaraların nasıl birer komplo aleti olduğunu ispat ettik. Her uyanışı söndürmek ve kısırılaştırmak isteyen siyonizm, bir taraftan kızilları kışkırtıyor, kızıl bayrak astırıyor, diğer taraftan bu kızilları serbestçe dolaşmasına imkân veriyor. Halk tahrik ediliyor, milli ve islâmi duyguları galeyana gelince, tahrikçiler kayboluyor millet ve milletin sevincine ve kederine ortak olan bir avuç genç mücadeleciler,

kendilerine köpekler gibi saldıran saldırganlar karşısında halkla beraber yapayalnız kalıyorlar.

Pazar günü meydana gelen hadiselerin ve altıncı fiyonun gelişinden sonra doğan olayların, millet mücadele stratejisi içindeki yeri ayrıca ele alınması gerekli bir inceleme meselesidir. Buna rağmen meselenin ehemmiyeti ve acilen ders almak icap etmesi, bu meseleye dokunmayı gerektirmektedir. Bu bakımdan, problemi bir kaç notla açıklayacağız:

1. Türkiyede sağcıların, gerçek emperyalizmle mücadele hususunda belirli bir doktrinleri yoktur. Mücadeleye istikâmet verecek ve hakka dayanacak bir mücadele doktrini zaruridir.

2. Emperyalizme karşı mücadelede; düşmanın kuvveti, sürdürdüğü mücadelenin şekli ve mahiyeti, imkân ve kabiliyetleri, sağ hareketin dayanağı, müttefikleri gibi problemleri içine alan bir strateji şarttır. Üstün bir stratejiye sahip olmadan, düşmanı yenmek mümkün değildir.

3. Halkın son derecede dindar, milliyetperver ve vatanperver olmasına rağmen yönetici kadroları son derecede kifayetsiz ve ehliyetsizdir. Bu kadrolar kifayetsizlikleri, bilgisizlikleri, cehaletleri yüzünden son derecede zararlı olmaktadır.

4. Sloganların ortaya konuşu, hislerin tatmini dışında hiç bir stratejik mülâhazaya dayanmamaktadır.

Bu mühim eksiklikleri gidermeden, mücadelenin kazanılması, komünist, hristiyan ve mason hakimiyetinin yok edilmesi mümkün ve kabil değildir. Millet in iman, ah-lâk, düşünce ve töresine tam dayanan milli devleti inşa hedefine yönelmeyen her hareket, sahte bir harekettir. Zaferi ise aldatıcıdır. Sağcı mücadelenin, doktrin ve stratejisinin temellerini ortaya koyan bir incelememizi yakında neşredeceğiz. Bunlar aynı zamanda millet mücadelesinin alması gerekli temel istikâmetleri işaretleyecektir.

Taksim meydanı hadiseleri hakkında şu notu da ilâ-

ve edelim: Milletin mücadele edeceği düşman emperyalizmdir. Emperyalizmin beyni ise siyonizmdir. Bu emperyalizm, iktisat, siyaset ve kültür hayatımızda tam bir sömürgeleştirme teşekkül etirmiştir. İdeoloji plânında komünizmle mücadele, siyonizmle mücadeleden ayrılmaz. Sionizmin çocuğu ve aleti olan komünizmle mücadele, siyonizmle mücadeleden ayrıldığı takdirde emperyalizmin aleti durumuna düşülür.

Mücadelemizin gayesi, Türkiyede emperyalizmi yenmek ve milli kültürün, milli ahlâkın, milli düşüncenin, milli ekonominin kurucusu ve koruyucusu, İslâma gerçekten saygılı milli devleti kurmaktır. Bu ise bütün milletin zikredilen hedeflerde birleşmesi ve teşkilâtlanması ile mümkündür. Demokrasi milletin iktidarı ise, milletin iktidara kendi özünden çıkardığı kadroların rehberliğinde yürümesi, ancak aydınlatılması ve teşkilâtlanması ile mümkündür.

Emperyalizmin beyni sionizm ve yordakçılığı hakkında tam ve fakat şuurlu bir nefret doğmadan, bir azınlık değil, bütün bir millet teşkilâtlanmadan emperyalizmle fiili mücadeleyi kabul vakitsizdir. Fiili mücadele ancak, ideolojik mücadelenin zafer temeli üzerine oturursa, sağlam ve devamlı olur. Bunlar strateji bilgisinin, temel kaideleridir. Bu kısa izahtan sonra, Taksim hadiselerini bir katliam tertibi ve bir ihtilâl provası olarak manalandıran çürük iddiaları cevaplayabiliriz.

Komünistlerin ve sionistlerin iftirası doğru olsaydı, Taksim meydanını dolduran, önce elli binin üstüne varan, sonra yüzbin kişiyi bulan kalabalık, bir komünisti gebertmekle iktifa etmez ve kendiliğinden dağılmazdı. Eğer komünistler o toplanan kalabalığın, onda biri kadar insan toplayabilmiş olsalar, devleti nasıl gasb ederler onu görürdük. Tıpkı 1917 de Rusyada olduğu gibi.

Bir meydana toplanan ve galeyana gelen 100.000 kişi eğer tertipli bir cinayet için gelmiş olsaydılar, yer yerinden oynardı. Bu, böyle bilinmelidir. Taksim hadisele-

rinin bir ihtilâl vasatı olduğu yolundaki iddiaların cevabı budur. 100.000 kişi toplansın ve iki kişi ölsün.. Büyük katliam dedikleri bu masal, sadece iğrenç olmayıp gü-lünçtür. Bir trafik kazasında veya bir maçta meydana gelen hadiselerde, vukubulan ölüm sayısı, bundan çok daha fazladır.

Taksim hadiseleri hakkında tetkikimizi netice olarak şöyle ifade edebiliriz. Taksim hadiseleri stratejik bir hazırlığın değil, bizzat komünizmin ve satılık basının maşalık ettiği ve sionizmin idare ettiği tahrikler silsilesinin gayr-i iradî protestosudur. Asıl emperyalistleri ürküten, bu protestonun iradi hale gelmesidir. Ve gelecektir. Millet düşmanları senelerden beri millete yaptıkları hakaretlerin cevabını verecek, milletin kuyusunu kazmanın cezasını adil mahkemelerin kararı ile çekeceklerdir.

Taksim hadiseleri hiç bir cephe adına bir stratejik zafer değildir. Sadece milletin sionizm tarafından plânlanan ve komünistler tarafından tatbik edilen tahriklere karşı milletin bir protestosudur. Bu hadisede halk, milletini ve dinini korumada gayretli olduğunu göstermiştir.

Taksim hadiseleri hakkında, millet stratejisi zaviyesinden eklenecek notlar bundan ibarettir.

«Türkiye’de doğan ve doğacak olan hadiseleri, ancak, gerçek emperyalizmi bilmekle, doğru ölçmek mümkündür» dedik. Emperyalizmin bünyesini, maske emperyalizm, kapitalizm ve komünizmi ana hatlarıyla gördük. Emperyalizmin dünyaya ve milletimize hazırladığı tertipleri açıkladık. Bu bilgiler dünyanın, Türkiyenin istikbalde doğuracağı hadiseleri doğru tahmin etmek ve milletin emperyalistlerle mücadelesinde doğru yolu takip etmesine imkân veren anahtarlardır.

Bütün izahlarımızın ışığında ve son Taksim hadiselerinin ortaya çıkardığı gerçeklere dayanarak denebilir ki; Sionizm, Türkiye’yi bir Vietnam, Kore, Çin yahut Çekoslovakya yapmak niyetindedir. Çinde, Vietnamda, Korede ve Çekoslovakya da görülen ihanetler, Türkiyede de

görülmektedir. Amerikan politikasına yön veren sionizm, Türk ve Amerikan milletleri zararına olarak, 6. Filoyu göndermek suretiyle, Amerikan aleyhtarı hareketlere imkân vermektedir. Diğer taraftan kızillara hareket imkânı vermekte, her türlü şirretliğe göz yummakta, halkı her türlü tecavüz karşısında himayesiz bırakmakta, her uyanış ve protestoyu gericilikle itham ederek milleti parçalayıp vuruşturmaktadır.

Türkiye'de gerçek emperyalizmin stratejisi işte bundan ibarettir.

Türkiye'de ızdırabın dinmesi, daha önce kısaca işaret ettiğimiz siyasî, iktisadî ve kültürel emperyalizmin silinmesi ve milletin mes'ut bir hayata kavuşması ancak millet mücadelesinin zaferle bitmesine bağlıdır.

Millete gerçek hürriyet, saadet ve zafer getirecek mücadele; emperyalizmi kökünden silecek olan, anti-komünist, anti-sionist, anti-kapitalist vasıflı anti-emperyalist, millî ve İslâma saygılı bir mücadeledir.

Eşya ve insan yapısının kanunu, beşer tarihinin akışı önümüzdeki çağın Hak'kın hakimiyetinin ve milletlerin gerçek hürriyetlerinin çağı olacağını göstermektedir. Cemiyetimiz de bu eşya, insan ve tarih kanununa uyacaktır.

Emperyalizm dünyada ve Türkiyede yıkılmaya başlamıştır. Emperyalizmin beyni sionizm, bütün kuvvetine rağmen, milletlerin protestosuna uğramaktadır. Ne Rusya, ne Amerika orduları gerçek emperyalizm karşısında ayaklanan milletleri durduramayacaktır. İran Kısralığı, Bizans İmparatorluğu ve Roma emperyalizmi nasıl çökmüşse; sionizmin milletler üzerindeki siyasî, iktisadî ve kültürel hakimiyeti de öylece çökecektir.

Önümüzdeki asırlar milletlerin gerçek hürriyet çağı ve Hak'kın hakimiyet devri olacaktır.

Vatanımızda da bu mes'ut devrin gelmesi için, bütün millet evlâtları, millet ideolojisinin rehberliğinde ve mücadelede birleşiniz!

Yaşasın Millet!

Yaşasın millî kültürün, millî ahlâkın, millî ekonominin kurucusu ve yaşatıcısı olan millî devlet!

Yaşasın millet mücadelesi!

Yaşasın Millet!

Kahrolsun Millet düşmanları!

METİNDE GEÇEN NOTLAR

- 1) Avrupa milletlerinin karakteri — A. Siegfried. shf: 200. İstanbul, Varlık Yayınevi.
- 2) «Orpheuscu ve Apolloncu olmaktan ziyade» ibaresi, Yunan kültürüne bağlı olmaktan ziyade, Yahudi kültürüne bağlı olmak manasındadır.
- 3) Avrupa Milletlerinin karakteri. shf: 204. A. Siegfried.
- 4) Siyasî Doktrinler Tarihi — G. Bauthol. shf: 273. İstanbul, 1963.
- 5) Tevrat: II. Samuel Kitabı. 22. Fası, 44 ve 46. cümleler.
- 6) Tevrat. Mezmurlar Kitabı. 2. Fası, 7. cümle.
- 7) Tevrat. Mika Kitabı. 4. Fası, 13. cümle.
- 8) Tevrat. Zekeriya Kitabı. 8. Fası, 23. cümle.
- 9) Tevrat. Tesniye Kitabı. 2. Fası, 23. cümle.
- 10) Tevrat. İşaya Kitabı. 41. Fası, 11. cümle.
- 11) Tevrat, İşaya Kitabı. 51. Fası, 7. cümle.
- 12) Sion liderlerinin Protokolleri. Fası: I. Çeviren: General Sami Sabit Karaman. Ankara, 1943.
- 13) Tevrat. Yeremya Kitabı. 1. Fası, 10. cümle.
- 14) Tevrat. Yeremya Kitabı. 25. Fası, 27. cümle.
- 15) Tevrat. Yeremya Kitabı. 25. Fası, 33. cümle.
- 16) Tevrat. Yeremya Kitabı. 51. Fası, 20. cümle.
- 17) Tevrat. Hağğay Kitabı. 2. Fası, 22. cümle.
- 18) Tevrat. Zekeriya Kitabı. 12. Fası, 6. cümle.
- 19) Tevrat. İşaya Kitabı. 13. Fası, 14 ve 16. cümleler.
- 20) Tevrat. İşaya Kitabı. 19. Fası, 2. cümle.
- 21) Tevrat. İşaya Kitabı. 24. Fası, 4. cümle.
- 22) Tevrat. İşaya Kitabı. 34. Fası, 1 ve 5. Cümleler.
- 23) Tevrat. İşaya Kitabı. 49. Fası, 22. cümle.
- 24) Tevrat. İşaya Kitabı. 60. Fası, 12. cümle.
- 25) Tevrat. İşaya Kitabı. 66. Fası, 16. cümle.
- 26) Metinde geçen «Hristiyanlar» tâbirinin, gayr-i Yahudi bütün milletler ve hususen kendi milletimizi de içine aldığını hatırlatalım.

- 27) Baş-Hahamın mezarı başında verilen hitabe. Sami Sabit Karaman — Yahudi Tarihi. Ankara, 1943. Shf: 132-134.
- 28) Sionizmin Filistinin Romalılar tarafından işgalinden sonra, bütün dünyaya dağılan Yahudiler aracılığı ile yaptığı emperyalist savaşları; Avrupa kültürü üzerindeki tesirlerini; Rönesanstan bu yana yaptığı ihtilâlleri; milletlerin ahlâk, inanç, tarih, milli şuur ve zenginliklerini nasıl kemi-rip yıprattığını incelemek broşürümüzün hacmini artıracığından tafsil edilemeyecektir. Bu mevzuu gerekli tafsilâtı ile yazıp ilerde neşredeceğiz.
- 29) Bu mevzuun derinleşmesine tahlilini vesikalariyle birlikte ileride neşredeceğiz.
- 30) Sion liderlerinin protokolleri. Fasil: III.
- 31) Sion önderlerinin protokolleri. Fasil: III.
- 32) Sion liderlerinin protokolleri. Fasil: III.
- 33) Fran-Masonların en büyük dergilerinden Akasya, 1903, shf: 64. «Fransa üzerinde Fran-Mason diktatörlüğü — A. G. Michel'den naklen.» Paris.
- 34) Bruxel Beynelmîl Mason Kongresi, 1910, shf: 193. (a.g.e.) A. G. Michel.
- 35) Selâmet Mahfili, 6. Kitap, shf: 16.
- 36) Fransa Büyük Locası Konventi, 1913. (A. G. Michel, a.g.e.)
- 37) Meşrik-ı Âzam Umumî İçtimâ Zabıtları, 1923, shf: 276, 277. (A. G. Michel, a.g.e.)
- 38) Meşrik-ı Âzam Umumî İçtimâ Zabıtları, 1923, shf: 86 (A. G. Michel, a.g.e.)
- 39) Bruxel Milletlerarası Kongresi, 1910, shf: 15. (A. G. Michel, a.g.e.)
- 40) Şefik Hüsnü ve Nazım Hikmet'in biyografisi için, Aclan Sayılmanın İnkâr Fırtınası ve Fethi Tevet'in Türkiye'de Sosyalizm isimli eserlerine bakınız.
- 41) Komünist Partisinin idaresinde halâ devam eden siyonist tesirlere yeni bir örnek verelim:
«(Kosigin diyor ki): Memleketimde başbakan yardımcılardan biri Yahudidir. Sovyet Yahudileri ilim ve sanat alanlarıyla devlet işlerinde önemli mevkiler işgal ederler.» Yeni İstanbul — 26.6.1967.
- 42) Çin tarihinde, bütün hükûmetler emperyalist bir kültürün araçları oldukları için daima emperyalist bir politika takip etmişlerdir. Bu bakımdan Türk aleyhtarlığı ve emperyalist olmak yönünden Çan Kay Şek ile Mao arasında fark yoktur.

43) Rus — A.B.D. Dünya Mücadelesi — James Burnham. shf: 72, 94. Nebioğlu Yayınevi, İst.

44) Rusların Asya Siyaseti — George Creel. shf: 5. İstanbul, 1949.

45) Kızıl Rusya — W. C. Bullitt. Çeviren: H. C. Yalçın. shf: 136.

46) Çan Kay Şek'in 1953 Nisanında yaptığı basın konferansı.

47) Amerikan ordusunun belli başlı rüknü olan iki general, II. Cihan harbinin son senelerinde, batılı müttefikler ile Sovyetler arasında varılan «gizli anlaşma» neticesinde umulmadık bir durumla karşılaştığını ve Avrupanın kalbine, bağına sokulan bir mızrak gibi komünist tehlikesinin insanlığı tehdit ettiğini belirtmişlerdir.

Amerikan generalleri Hobart Gay ve Mark Clark tarafından açıklanan duruma göre; 7. Amerikan ordusunun İtalyadan Sardunya, Korsika tarikiyle güney Fransaya çıkması Avusturya ve Çekoslovakya'yı tamamiyle Rus ordularının eline bırakmak demektir. Kuzeye doğru ilerleyen Amerikan kuvvetlerinin Çekoslovakya hudutlarında durmalarını general Hobart Gay şöyle izah ediyor:

«General Pattonun kurmay başkanı idim. Çekoslovakya hudutlarına geldiğimiz zaman bir hafta ile on gün beklememiz emredildi. Halbuki sür'atle ilerleyebilir ve istediğimiz anda Çek başkentini işgal edebilirdik. Yüksek komuta heyetinin emrine uymak mecburiyeti bizi Çekoslovak topraklarının dışında bıraktı. Prag'ın zaptı mümkünken bizi men ettiler...»

İtalya'daki 5. Amerikan ordusu generallerinden Mark Clark da, Rusların Avrupa içlerine sarkmalarına mani olmak için bir askerî kolej talebesinin bile bilgisinin kifâyet edeceğini söylemiştir.

Yeni Sabah Gazetesi, 9 Temmuz 1959, shf: 3.

48) Jim Lucas isimli bir gazetecinin yayınladığı mülâkata göre İngilizler, Kore savaşlarında Kızıl Çin hesabına casusluk yapmışlardır. Kore harbine ait yazıları ile Pulitzer mükâfatını kazanmış olan tanınmış gazeteci Jim Lucas'ın Scripps-Howard gurubuna dahil gazetelerde yayınlanan yazılarına göre;

Kore savaşı sırasında komünisteri imha etmek için eline çok müsait şartlar geçtiğini belirten general Mac. Arthur, İngilizlerin ihaneti ve Washington'un devamlı müdahalesi sonunda bu fırsattan faydalanamadığından şikâyet etmiştir.

Bunu büyük ihanet olarak adlandıran general Mac. Arthur şöyle demektedir:

«Böyle bir ihanet örneğini hiç bir tarih kitabında bulamazsınız, fakat bunlar ben hayatta iken açıklanmayacak. Benim Kore'den Washington'a gönderdiğim ve Washington'un bana gönderdiği mesajların hepsi önce İngiliz Dışişleri Bakanlığının elinden geçiyordu. İngilizler en geç 48 saat içinde ya Hindistan veya Londradaki Sovyet Büyükelçiliği vasıtasıyla Komünist Çini bu mesajlardan haberdar ediyorlardı. Böylece Komünist Çin benim alacağım tedbirleri ve atacağım adımları önceden öğrenmiş oluyordu...»

Diğer taraftan Kore savaşları sırasında uzak-doğuda müttetik kuvvetleri başkomutanlığı yapmış bulunan General Mark Clark, gazeteci Jim Lucas'ın General Mac. Arthur'a atfen yayımladığı bazı iddiaları dün doğrulamıştır.

Hürriyet Gazetesi, 10 Nisan 1964, shf: 5.

49) N. York Times, 9 Eylül 1966.

50) «Başkan Nixon'un iç işlerinde yardımcılığına tayin edilen Avusturya doğumlu Yahudi ekonomi uzmanı Profesör Arthur F. Burns, İsrail'in eski dostudur. Profesör Burns Nixon'un idaresindeki ikinci Yahudidir. Nixon'un dış işleri baş danışmanlığına ise daha önce H. Kiessinger isimli bir Yahudi tayin edilmişti. Profesör Burns, Orta-Doğu'da barış için Amerikan Profesörleri Derneğinin himayecilerinden biridir. Jewish Chronicle January 31 1969, shf: 44.

51) 9 Aralık 1965, N. York Times.

52) Morgan şirketi para ihtikârı yapan ve bütün borsalara hâkim Yahudi şirketi.

53) Busi Ness Week. 12 Haziran 1965.

54) 2 Eylül 1968, Cumhuriyet, shf: 3.

55) Siyasi doktrinler tarihi, shf: 272-273, G. Mosca.

56) «Türk milletinin ilerideki hayat tarzı ile devlet şeklini tayin edecek olan karar, Lozan günlerinde verilecekti.» Ankara, Norman Von Behaf. shf: 161 — Ulus Gazetesi Yayınları, Ankara.

57) «1930 larda ve daha sonra Türkiye'yi idare etmeye çabalyanlar 1922 de ne bahasına olursa olsun sulh, mutlak sulh demiş olmalarının ve bu uğurda Musul'u bile bol keseden harcamalarının yarattığı sıkıntılar içinde kıvranmaktaydılar.» — Masonluk saltanatına paydos, shf: 44, İst. 1968.

Bu ifadeler Lozan meselesinin ne kadar hayati olduğunu ve acilen tetkiki gerektiğinin bir vesikasıdır.

- 58) Haham Reichham'un 1869 da Rag'da Hahambaşı Simon Ben Yuda'nın mezarı başında verdiği nutukları.
- 59) Sion liderlerinin protokolleri, fasıl: 5
- 60) Sion liderlerinin protokolleri, fasıl: 2
- 61) Mason saltanatına paydos. Cilt: I, shf: 17-21. İstanbul, 1968.
- 62) Türkiye'de Masonluk ve Masonlar. İzzet N. Gün, Y. Çeliker. İstanbul, 1968.
- 63) Haham Reichham'ın nutku.
- 64) Sion liderlerinin protokolleri fasıl: 17.
- 65) Fransa Büyük Locası Bülteni. 1922, shf: 198. (A. G. Michel, a.g.e.).
- 66) Akasya Dergisi, 1902, Shf: 8, A. G. Michel a.g.e.
- 67) Athenagoras'ın Menderes'e hitaben yazdığı 12 Eylül 1955 tarihli mektup — 1960 Türk ihtilâli, shf: 207 — Walter F. Weiker. İst. 1967.
- 68) 1966 yılında Fransa'daki Dijon Üniversitesinin Hukuk ve Siyasal Bilgiler Fakültesi ile siyasi münasebetler inceleme merkezi tarafından düzenlenen açık oturumda, Fransız ordusundan ismi açıklanmayan bir albayın raporudur. 1960 Türk İhtilâli — Walter F. Weiker. shf: 217.
- 69) Lenin, Eserler cilt: 35, shf: 93.
- 70) İlim ve Din, Moskova. Sayı: 4, Nisan 1961.
- 71) Lenin, Eserler. cilt: 15, shf: 371-372.
- 72) Mao, Yeni demokrasi. Shf: 43. İstanbul, 1967.
- 73) Mao, Yeni demokrasi. Shf: 44. İstanbul, 1967.
- 74) Mao, Yeni demokrasi. Shf: 47, İstanbul, 1967.
- 75) Türkiye'deki komünist partisi enternasyonal seksiyonu madde: 14. Gizli Komünist Begleleri — Necdet Sançar. Ankara, 1966. Shf: 64.
- 76) Türkiyedeki komünist partisi enternasyonal seksiyonu madde: 4. Gizli Komünist Belgeleri — Necdet Sançar. Ankara, 1966, Shf: 61.
- 77) 1960 Türk ihtilâli. shf: 257-258. Walter F. Weiker.
- 78) Tabiatıyla basında bir kısım emperyalizme köle olmamış kalemî, müteşebbisi ve Anadolu (taşra) basınıni böyle bir sıfattan tenzih ederiz.
- 79) Cumhuriyet, 15 Temmuz 1947, Nadir Nadi.
- 80) Cumhuriyet, 28 Ekim 1968.
- 81) Cumhuriyet, 26 Aralık 1968.
- 82) Ant dergisi, 5 Mart 1968, sayı: 62, shf: 13.
- 83) Ant dergisi, 12 Mart 1968, sayı: 63, shf: 6.
- 84) Ant dergisi, 12 Mart 1968, sayı: 63, shf: 4.
- 85) Türk solu, sayı: 31, shf: 7.

- 86) Akşam, 4 Temmuz 1968, 1. shf. ve 7. sahifedeki devamı.
«Eğitimde devrimi yapmayan hesap verecek»
Teknik üniversite talebe birliği başkanı Harun Karadeniz dün basına bir demeç vererek: «Gerçek suçlular eğitimde devrim yapmayanlardır. Eğitimde devrim yapılması için savaşımlar hiç bir zaman suçlu olamazlar. Türk gençliği olarak eğitimde devrim yapmayanları cezalandıracak ve biz onlardan hesap soracağız» demiştir. ... Eğitimde devrim yapılmasını temin için sesini duyurmak amacı ile boykot ve işgal yapan öğrencilere ceza vermeye kalkanlar şunu bilmelidirler ki gerçek suçlu kendileridir. Ve bu yola başvurulduğu takdirde gençliğin daha sert tepkisiyle karşılaşacaklardır.. Çağının sorumluluğunu duyan ve ülkenin geleceğine etken olmak isteyen devrimci gençlik karşısına çıkan her gücü yenecektir.»
- 87) Akşam 24 Temmuz 1968, 1. shf.
88) Akşam, 5 Ağustos 1968 İlhami Soysal.
89) Akşam, 11 Ağustos 1968.
90) Ant 6 Ağustos 1968.
91) Ant, 13 Ağustos 1968.
92) Ant, 17 Eylül 1968.
93) Ant, 12 Ekim 1968.
94) Ant, 26 Kasım 1968.
95) Ant, 28 Kasım 1967.
96) Akşam, 18 Şubat 1969
97) Akşam, 18 Şubat 1969, shf: 7.
98) Akşam, 18 Şubat 1969, Taş — Çetin Altan —
99) Akşam, 21 Şubat 1969, Görünüş — İ. Soysal —
100) Akşam, 19 Şubat 1969.
101) Akşam, 20 Şubat 1969.
102) Cumhuriyet, 18 Şubat 1969, İlhan Selçuk.
103) Cumhuriyet, 21 Şubat 1969, Shf: 7.
104) Cumhuriyet, 20 Şubat 1969, Nadir Nadi.
105) Ant, 25 Şubat 1969.

İsteme Adresi : Mücadele Birliği İstanbul Sancağı
Vilâyet Hanı, En Üst Kat
Cağaloğlu - İstanbul

03 SA 8072

ULB Halle
000 161 837

3/1

MÜCADELE BİRLİĞİ İSTANBUL SANCAĞI TAKDİM EDER

Günümüzün en âcil meselesine parmak basan bu incelemede: 6. Filonun Türkiye'ye gönderiliş sebepleri araştırılmakta; Amerikan ordularının, II. Cihan harbinden beri, komünist rejimlerin kurulmasındaki rolleri vukulla incelenmekte; Gerçek Emperyalizmin birbirine düşman güçleri nasıl uzlaştırdığı gösterilmekte; Çin, Almanya, Çekoslovakya, Kore ve Vletnam'ın komünistleştirilmesinde, Amerikan ve Rus kuvvetlerini büyük dünya ihtilâli için kullanan, gerçek emperyalistlerin oyunları açıklanmaktadır.

Bu incelemede : Gerçek emperyalizmin beyni, maşa emperyalizm, emperyalist harpler, emperyalizmin en tesirli silâhı gayri milli basın, gerçek emperyalizmin iç savaş sloganı gericilik ve gerçek emperyalistlerin 6. Filo hadiseleri dolasiyle girdikleri yeni oyunlar ve Türkiye'ye hazırlanan komioiar hakkında milletten gizlenen gerçekleri okuyacaksınız.

250 kr.

